

GAZETA SLUJBAȘILOR

Anul XI.

București, 1941.

No. 7—9.

Instructorul

Lecțiunea 1 — 5 Iulie, 1941

Sfaturi cu privire la o convenită viețuire

Păcatul îngâmării

„Păcatul îngâmării este aproape cel mai grozav și mai greu de vindecat. El stă în calea oricărei propășiri. Când un om are lipsuri în caracter, și totuși nu-și dă seama de aceasta, când e așa plin de încredere în sine încât nu-și poate vedea propria sa greșală, cum poate fi el oare curățit? Cum poate să se îndrepte cineva, care se crede desăvârșit în umblarea sa?” — „Mărturii”, vol. VII, p. 200.

Increderea în Dumnezeu

„In ce privește lucrarea lui Dumnezeu, noi ne facem prea multe griji, greutate și neliniște. Povara răspunderii nu e încredințată oamenilor muritori. Noi trebuie să avem încredere în Dumnezeu, să credem în El și să mergem înainte. Vigilența neobosită a solilor cerești și neîntrerupta lor preocupare în slujba ființelor pământestii ne arată cum mâna lui Dumnezeu conduce o roată înăuntrul celeilalte. Invățătorul divin spune fiecărui lucrător al Său, ca și pe vremuri lui Cyrus: „Eu te-am încins, când nu M'ai cunoscut”.

„In viziunea lui Ezechiel, mâna lui Dumnezeu era sub aripile heruvimilor. Acest lucru învață pe slujitorii Săi că puterea Sa este aceea care le dă succes. El va lucra împreună cu ei, dacă vor lepăda nedreptatea și vor curăți inima și faptele”. — „Mărturii pentru Comunitate”, vol. I, p. 102.

De cugetat

Numai aplicând principiile Cuvântului lui Dumnezeu în viețile noastre, putem să împlinim scopul lui Dumnezeu cu noi.

Noi ar trebui să ne supunem totdeauna influențelor sale curățitoare și înobilatoare.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Povestește pe scurt ceva despre misiuni. Și cum astăzi e primul Sabat din trimestru, repetă câteva din versetele de memorizat din ultimul trimestru, sau vorbește copiilor ceva din natură.

Studiul naturii: Azi dimineată am văzut pe drum un băiețuș ducându-se la școală, și pieptul când i se umfla, când i se desumfla, tocmai așa (arată-le cum). Știți voi ce este în piept? Este ceva ca o pungă plină cu aer. Când mergem, aerul intră și iese din această pungă. Noi respirăm tot timpul aer, nu-i așa? Tot așa și caii, câinii, pisicile și orice ființă pe care a făcut-o Dumnezeu. Pomii cei mari și înalți, arborii cei mici și chiar pomișorii oricât de mici, respiră aer prin frunzele lor. Dumnezeu a făcut frunzele cu niște găurele mici de tot pe ele. (Pune o frunză în lumina soarelui sau la o lupă așa încât copiii să poată observa porii frunzelor.)

(Arată un ou). Aici în ou este ceva care uneori are un pui de găină în el. Dar puișorii aceștia de găină respiră și înainte de a ieși din ou. Și cum vă închipuiți voi asta? (Coaja oului are mici găurele prin care poate să treacă aerul din afară până la puiul de găină). Ce bun este Dumnezeu! El nu a neglijat nici cele mai mici lucruri pe care le-a făcut. El a făcut ca în apă să se găsească aer pentru ca peștii să respire. El a pus aer în pământ pentru gândaci și viermi.

Uneori când respirăm simțim un miros plăcut. De unde vin mirosurile acestea? Nu-i așa că Dumnezeu e bun cu noi? Un verset din Biblie zice: „Domnul este mare și foarte vrednic de laudă”. 1 Cron. 16, 25.

Ilustrarea lecțiunii

În cutia cu nisip fă camera în care stă Isus și ucenicii. Oamenii reprezintă-i prin figuri sau bețișoare. Restul cutiei poate fi împărțit în două. Într-o parte așează case sărăcă-

cioase. Pot fi folosite bețișoare sau figuri pentru oamenii cari caută să facă bine. Arată ilustrații sau poze cu coșuri pline de fructe și zarzavaturi cari sunt duse la oameni săraci; tractate, reviste și cărți cari sunt răspândite; figuri cu bărbați și femei cari îngrijesc de cei bolnavi. Cealaltă parte din cutie poate fi aranjată să reprezinte noul pământ cu casele sale frumoase, pomi minunați, flori, animale, etc. Arată și o figură cu Isus. Accentuiază asupra ideii că noi dovedim că iubim pe Isus, ajutând pe alții, și astfel când El intră în inimile noastre, ne face fericiți. Cerul este răsplata pe care o primim la sfârșit.

Istorieară introductivă

Arătând copiilor figuri frumoase sau atrăgându-le atenția asupra celor din cutia de nisip, întreabă-i cine a făcut materialul cu care se clădesc casele și cine a dat oamenilor înțelepciunea ca să știe să le zidească. Apoi spune-le că Dumnezeu însuși face case pentru noi cu mult mai frumoase decât oricare de pe pământ. Spune apoi că fiecare va avea câte o coroană pe care și-o va pune pe cap. Amintește apoi de harpele cele de aur cari scot melodii mai frumoase decât pianul sau vioara. Citește din „Experiențe și viziuni”, la paginile 26 și 27. Vorbește apoi de cetatea cea frumoasă unde ne vom duce cu toții în fiecă Sabat să ne închinăm. Citește Isaia 66, 22, 23. Spune-le despre fructele cele frumoase, despre flori, pomi, păsări, etc., pe cari le vom avea în jurul noilor noastre locuințe.

Invățătura spirituală

Oricine crede ce zice Isus în Cuvântul Său, este prietenul Lui.

Noi trebuie să ne încredem în Isus pentru că El ne iubește și îngrijește de noi.

Lecțiunea 2 — 12 Iulie, 1941

Temerea de Domnul

„Inceputul științei”. Prov. 1, 7.

Înțelepciunea își are rădăcinile în Dumnezeu. Adevărata știință, în adevăratul ei înțeles, nu este altceva

decât, descoperirea legilor și principiilor pe cari se întemeiază întreaga lucrare a creațiunii. De aci aflăm că Dumnezeu este izvorul tuturor lucrurilor, atât văzute cât și nevăzute, după cum ne este descoperit în Cuvântul Său. În lumina acestui Cuvânt „știința va fi atunci, după cum a fost și pentru Daniel, o tovarășă a religiei; și fiecare efort, dela cel dintâi până la cel de pe urmă, va tinde spre salvarea omului, sufletului, a corpului și a spiritului, și spre slava lui Dumnezeu prin Hristos”. — „Fundamentele educației creștine”, p. 99.

Oamenii „nu mai cinstesc numele Său și nu se mai tem de puterea Sa. Ei nu cred în supranatural, nu înțeleg legile lui Dumnezeu, nu cred în puterea Sa nemărginită care lucrează voința Sa prin ei. Prin „legile naturii”, se înțelege de obicei ceea ce oamenii au fost în stare să descopere cu privire la legile ce guvernează lumea fizică; dar cât de mărginită este cunoștința lor, și cât de întins este câmpul în care Creatorul poate să lucreze, în armonie cu propriile Sale legi, și cari întrec cu totul puterea de înțelegere a ființelor muritoare!” — „Patriarhi și Profeți”, p. 114.

Mângâiere în întristare

„Evanghelia primită în toată curățenia și puterea ei, este tămăduire de păcate. Pentru om răsare atunci, Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui. Nimic din ceea ce oferă lumea aceasta nu poate vindeca o inimă zdrobită, nu poate da pace sufletului turburat, nu poate scăpa de griji și nici îndepărtă orice boală. Renumele, geniul, talentele — toate împreună nu pot înveseli o inimă înfrântă, și nu pot reface o viață pustie. Numai viața lui Dumnezeu în suflet: numai aceasta este singura nădejde a omului.

„Iubirea vărsată de Hristos în toată ființa noastră este putere dătătoare de viață. Fiecare din părțile noastre vitale — creierul, inima, nervii — sunt vindecate de puterea aceasta. Prin ea sunt trezite la activitate cele mai înalte energii ale ființei noastre. Ea liberează sufletul de povara vinovăției și a tristeții, și de amărăciunile și grijile cari istovesc puterile vieții. Ea aduce seninătate și pace. Ea dă sufletului acea bucurie pe care nimic de pe pământ nu o poate distruge — bucuria în Spirit, bucurie dătătoare de sănătate și dătătoare de viață”. — „Divina Vindecare”, pp. 77. 78.

De cugetat

Bogățiile înțelepciunii lui Dumnezeu sunt accesibile tuturor cari le caută cu evlavie.

Ele aduc binecuvântări nebănuite și ne țin pe calea cea dreaptă.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Folosește ruloul cu tablouri pentru repetiția lecțiunii trecute. Accentuiază că Isus S'a suit la cer ca să pregătească locuințe pentru noi. Citește în „Hristos, Lumina lumii”, la paginile 564 — 573. Descrie pe scurt cele din Apocalips 21.

Ilustrarea lecțiunii

Clădește casa în care Isus și ucenicii au prăznuit Paștile. Mai pot fi clădite și alte case pe lângă ea, spre a face scena cât mai reală. Fă un drum care duce dela casa aceea până la Grădina Ghetsemani, aproape de Muntele Măslinilor. Infrumusețează drumul pe amândouă părțile cu pomi, iar cu mlădițe de viță sau de alți pomi reprezintă vițele cari cresc de-a-lungul drumului. Dacă nu ai struguri, poți arăta ilustrații cu struguri sau cu viță de vie. Având două ilustrații, una cu un ciorchine plin și alta cu un ciorchine rămas pipernic, va ajuta să ntipărești în mintea copiilor învățătura de a aduce roade bune.

Istoriouă introductivă

A fost odată o fetiță căreia îi plăcea foarte mult strugurii, dar mai ales cei pe cari îi culegea ea din vița care creștea lângă gardul grădinii. Dar într-o zi tatăl ei îi zise: „Lucica, astăzi am să-ți tai vița, fiindcă s'a întins peste tot locul”.

„O!”, se rugă Lucica, „Te rog n'o tăia taticule. Imi place așa de mult. Și'n vara asta n'a avut decât câțiva ciorchini, și dacă ai s'o tai de-acum înainte n'o să mai am nici atâta”.

„Nu te întrista fetița mea”, îi zise tatăl. „Așteaptă și vei vedea ce se va întâmpla”

După câteva clipe Lucica uită cu totul de viță și se duse la joacă. Ea se simțea cea mai fericită când îl știa pe tatăl ei în grădină. Alergă să vadă ce făcea el. Și când îl văzu lângă gard, cu niște foarfeci mari în mână și cu mlădițele de viță tăiate la picioarele lui, fetița de-abia își putu reține lacrimile. Dar se gândi în sine: „Nu vreau să strig. Vreau să fac ce mi-a zis tata: să aștept și să văd”.

Gardul părea așa de ciudat fără viță, iar Lucica era atât de curioasă să știe ce va planta tatăl ei în locul viței. Dar părea că el uitase cu totul de viță. De-atunci el n'a mai dat niciodată pe la locul unde crescuse vița și n'a mai amintit nimic de ea. După puțin timp începu să cadă și zăpada. Și îndată ea acoperi întreaga grădină și se așternu ca o pătură moale și albă pe gard și pe pomi. Chiar și Lucica a uitat de viță.

Apoi într-o zi, după ce zăpada se dusese și când începură să se iveas-

că pe pomi frunzulițe verzi, Lucica ieși să se joace în grădină. Imediat își aduse aminte de vița ei, și dădu fuga până acolo unde știa ea că creștea de obicei. Și într'adevăr zări ceva verde exact pe locul viței.

„O, mamă”, strigă ea, „vino și vezi. Ce e asta?”

Mama zâmbea. „Asta e vița ta, dragă. Vezi, tata nu a tăiat rădăcinile, și astfel ea a dat ramuri noi. Căci, după cum vezi, nu se poate nimic o viță fără ca să-i distrugi și rădăcina”.

Lucica bătea din palme de bucurie. „O, scumpa mea viță”, exclamă ea. „Sunt atât de fericită. Acum voi avea iarăși struguri”. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*, folosindu-te de această istorioară spre a ilustra faptul că deși oamenii nelegiuți au omorât pe Isus, ei n'au putut totuși să-L țină în mormânt, din cauză că El este adevărata Viță. Accentuiază de asemenea că noi putem face ceea ce dorește Isus, numai dacă stăm strâns legați de El și dacă avem Spiritul Său în inimile noastre).

De cugetat

Trebue să stăm legați de Isus. Isus dorește să aducem roade bune.

Lecțiunea 3 — 19 Iulie, 1941

Ezechia, împăratul temător de Dumnezeu

Cercarea caracterului. 2 Regi 18, 5. 6.

„Vezi caracterul acestui rege bun: 1. El și-a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Izrail; 2. El s'a alipit de Domnul; 3. A fost statornic în credința sa; nu s'a abătut dela Domnul; 4. A păzit poruncile lui Dumnezeu. Și cari au fost urmările? 1. Domnul a fost cu El; 2. El a izbutit în tot ce a făcut”. — Clarke's Commentary.

„In curând poporul lui Dumnezeu va fi probat prin încercări grele, și mulți dintre aceia cari acum se arată a fi de valoare și de calitate se vor dovedi un metal de rând. În loc de a ieși întăriți și fortificați prin împotrivire, amenințări și batjocuri, ei vor trece ca niște lași de partea adversarului Acum e timpul pentru copiii lui Dumnezeu să se dovedească credincioși față de principii. Când credința lui Hristos ajunge să fie disprețuită mai mult ca oricând, iar legea Sa nesocotită cu totul, atunci zelul nostru ar trebui să fie mai arzător, iar curajul și credința de neclintit. A sta ca apărător al adevărului și dreptății atunci când majoritatea ne părăsește, a lupta pentru Domnul când n'au mai rămas decât puțini luptători, — aceasta va fi cercarea noastră. Acum e timpul să ne încălzim din

răceala altora, să prindem curaj din frica lor și credincioșie din trădarea lor. — „Mărturii”, vol. V, p. 136.

Scăparea lui Ezechia

Lecțiile date regelui, întâi prin primejdia în care se afla și apoi prin însănătoșirea sa, erau tocmai acelea pe cari avea nevoie să le învețe Ezechia când, ascultând de sfaturile lui Isaia și crezând făgăduința Domnului, el a rămas statornic în împlinirea voinței lui Dumnezeu în mijlocul ispitelor și greutăților aduse de năvălirea Asirienilor. Și aceasta, nu numai pentru că el se convinsese de adevărul făgăduinței profetizate, ci, fiindcă el învățase, așa cum n'ar fi putut fi învățat în niciun alt fel, că Dumnezeu i-a răspuns la rugăciune; că El e îndurător și iertător și în stare să înlăture cea mai amenințătoare primejdie, chiar și în ultima clipă, când se pare că nu mai există scăpare. Și într'adevăr, ceea ce s'a întâmplat mai târziu la liberarea Ierusalimului, a fost într'o măsură mai mare ceea ce însuși Ezechia a cunoscut prin vindecarea lui. Astfel condițiile ce au adus la însănătoșirea lui aveau să fie ca o pregătire spirituală pentru ceea ce avea să urmeze atât de grabnic. — *Edersheim, „Istoria lui Izrail și a lui Iuda”, vol. VII, p. 164.*

De cugetat

O conducere sfințită și hotărâtă poate îndrepta o puternică influență spre bine.

Partea noastră împlinită cu credincioșie, asigură conlucrarea cerului.

Ce învățătură putem să luăm noi din ocaziile pierdute, de a da mărturie pentru Dumnezeu?

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Repetă pe scurt lecțiunea trecută, întrebând și pe copii atât cât mai țin minte din ceea ce au învățat.

Ilustrarea lecțiunii

Intr'un colț al cutiei cu nisip clădește Ierusalimul. Fă un drum care să ducă dela Ierusalim la Grădina Ghetsemani pe Muntele Măslinilor, în partea opusă a cetății. Infrumusețează scena cu flori și pomi. Pot fi folosite ramuri și crăci pentru pomi, sau figuri de pomi, arbori și petricele. Foiță de cositor sau o bucată de oglindă poate reprezenta pârâul pe care au trebuit să-l treacă spre a intra în grădină. Personagiile din lecțiune să fie reprezentate prin figuri sau bețișoare. Fă scena din grădină cât mai reală dar nu dramatică. Arată tablouri cu Isus în grădină și un altul cu gloata venind să-L prin-

dă pe Isus, și altceva ce găsiți potrivit în legătură cu asta.

Istoarioară introductivă

Câți din voi au câte o grădiniță frumoasă? Poate unii aveți chiar grădinița voastră proprie. Ce plantați voi în grădina voastră? Fiecare din noi am văzut grădini frumoase de flori. Unele grădini au și bănci pe cari pot să șadă și să se odihnească. Lecțiunea noastră de azi ne vorbește despre o grădină în care Isus Se ducea deseori să Se roage. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*. Unii copii sunt așa de mici încât nu pot să înțeleagă bine suferințele lui Isus. Instructorul trebuie să caute să impresioneze pe copii cu marile suferințe ale lui Isus din cauza păcatului, așa ca ei să nu mai vrea să facă niciun rău prin care să-L întristeze și mai mult. Străduiește-te să-i faci să înțeleagă că dacă Isus n'ar fi murit, noi n'am putea să fim mântuiți și să trăim veșnic prin El.)

Invățătură spirituală

Isus S'a oferit ca jertfă pentru ca noi să putem fi mântuiți.

El n'a vrut să Se folosească de propria Sa putere spre a Se salva.

Lecțiunea 4 — 26 Iulie, 1941

Teama de om

Făgăduința ajutorului divin. Psalm 118, 6.

Oricare ar fi situația, noi nu trebuie să disperăm. „Cea mai întunecată oră a luptei bisericii cu puterile răului, este aceea imediat înaintea zilei liberării sale finale. Dar niciunul din cei cari se încred în Dumnezeu nu trebuie să se teamă; căci, când suflarea asupra lor este ca vijelia care izbește în zid, Domnul va fi pentru biserică Sa „un adăpost împotriva furtunii”. — „Profeți și Regi”, p. 725.

„Nu te teme”. Aceasta e solia dela Domnul pentru poporul Său lovit de panică. Satana poate să dea târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită. Dar nu te teme, el nu-ți poate face niciun rău. Poate cineva să zică: bine, dar această solie a fost dată pe vremea lui Isus Hristos. Nu există nicio solie dela Dumnezeu pentru criza de față? Acum avem nevoie de un ajutor foarte grabnic. Intr'adevăr, aceste cuvinte au fost rostite cu sute de ani în urmă; cu toate acestea, ele se potrivesc tot atât de bine astăzi, ca și în primele zile ale creștinismului. Nu se poate găsi un răspuns mai bun, nu se poate rosti cuvinte mai dulci ca cele rostite de Isus Hristos. „Să nu vi se turbure inima”.

Fiți liniștiți! Nu vă îngrijorați! Veghiați! Răul nu va triumfa. Dumnezeu știe ce se petrece azi în lume”. — Alfred Barratt, în *Presbyterian*, 29 August, 1940.

„Un om ca mine să fugă?” Neem. 6, 11.

Aceasta să nu ne facă să credem că e o atitudine îngâmfată. Dar era nepotrivit cu onoarea acestui om drept care se temea de Dumnezeu și și își pusese încrederea în El, să dezerteze dela lucrarea la care fusese chemat, din cauza fricei de om. Lucrarea aceasta avea să fie făcută într'un timp din cele mai critice. Vrajmașii lui Izrail, Samaritenii, Amonii, Arabii și Filistenii câștigase o influență mare în Ierusalim prin reprezentanții lor de seamă, ca Sanbalat, Tobia, Gheșim și Asdodii (Neem. 2, 19; 4, 7), și erau hotărâți să se împotrivească lucrării lui Ieremia de rezidență. Ei chiar izbutise să câștige conlucrarea bărbaților de seamă și a profetilor chiar din mijlocul iudeilor. Neem. 6, 10-14.

Neemia formează un exemplu izbitor despre aceea ce un om de un neguduit curaj poate face în fața greutăților ce par de netrecut. Secretul puterii și netemerii sale se găsește în legătura strânsă întreținută de el cu Dumnezeu în rugăciune, mai ales de fiecare dată când se găsea într'un moment critic al lucrării sale. Vezi Neemia 1, 4; 2, 4; 4, 4. 9; 6, 9. 14.

De cugetat

Trăirea în armonie cu Dumnezeu îndepărtează teama.

Noi trebuie să cerem făgăduințele lui Dumnezeu și să ne purtăm potrivit lor, în credință.

Care a fost secretul marilor caractere ale Bibliei în exemplele lor pline de curaj?

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Cu ajutorul ruloului de tablouri, repetă pe scurt versetele de memorizat din lecțiunile trecute, întrebând pe copii atât cât știu în legătură cu fiecare lecțiune. Aceasta folosește la întipărirea în mintea lor a scenelelor vieții Mântuitorului.

Ilustrarea lecțiunii

Clădește palatul marelui preot din blocuri, împărțindu-l în două odăi, una pentru sala de sfat cu tronul sau scaunul judecării, și încă câteva locuri pentru fruntași. Cealaltă este camera din afară unde așteaptă Petru și o parte din mulțime. Fă o ușă largă între camere, încât cei din camera de afară să-i poată vedea pe ceilalți. Pentru personajii se pot fo-

losi figuri. E bine să fie și o figură de cocos și mai multe feluri de figuri de oameni. Aceștia pot fi așezați în afara palatului. Drumul ce duce la palatul marelui preot poate fi înfrumusețat cu pomișori, arbori și copaci. În jurul palatului să se așeze flori, spre a părea cât mai atrăgător. Fă drumul destul de larg spre a putea fi dusă crucea până la casa marelui preot.

Istorieară introductivă

În lecțiunea trecută Isus Se afla în Grădina Ghetsemani rugându-se pentru ajutor și putere să suporte cercările ce Îl așteptau; iar azi vedeți cum soldații au venit să-L ucidă. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*.)

Lecțiunea 5 — 2 August, 1941

Moise cel neînfricat

Moise renunță la bogățiile Egiptului. Ebr. 11, 24—26.

Indrumarea pe care Moise o primi delă mama sa, și influențele vieții sale din început petrecută în familie au alcătuit factorii hotărâtori în aceste momente de hotărâre din viața sa. Aceasta a fost o faptă a credinței întemeiată pe făgăduința dată de Dumnezeu părintelui lor Abraam, că anume sămânța lui, după ce va fi fost asuprită timp de patru sute de ani ca străini într-un pământ străin, „va ieși de acolo cu mari bogății”. Gen. 15, 13. 14. Această făgăduință încă mai trăia în nădejdea poporului, pe măsură ce timpul liberării se apropia. Cu ochiul credinței, Moise privi dincolo de greutățile prezente, și văzu acel lucru mult mai bun și mai dăinuitor rezervat în ceruri ca „o mare răsplătire” pentru renunțarea la mărirea și bogățiile ce puteau fi oferite de Egipt.

Moise „niciodată nu a pierdut din minte gândul despre Dumnezeu, către care fusese învățat de mama sa să se roage; și în clipele cele mai plăcute și mai pline de succes ale sale, când sorbise puțin din cupa otrăvitoare a succesului pământesc, el nu fu lipsit de impresia că destinul său nu avea să fie în condiții ca cele ce-l înconjurau, dar că într-un fel avea să aibă o parte la împlinirea acelei făgăduințe despre care el auzise de atâtea ori de pe buzele mamei sale. . . . Taina rămase ascunsă în inima sa până ce impresiile nedesluite deveniră hotărâri tari.

„Obsearvă elementele nobile ale acestei mari hotărâri. 1) A fost luată în vremea deplinei maturități a puterilor sale. . . . 2) A fost luată atunci când fericirea copiilor lui Izrael dispăruse aproape cu totul. . . . 3) A fost luată atunci când plăcerile pă-

catului păreau mai ademenitoare. . . . 4) A fost luată în chip definitiv”. — „Moise, servul lui Dumnezeu”. F. B. Meyer, pp. 20. 21.

„Cine sunt eu?” Exod 3, 11.

Ne mai fiind fiul fiicei lui Faraon, ci un simplu și străin păstor — o ocupație foarte mult desconsiderată de Egipteni (Gen. 46, 34; Exod 8, 26), „este firesc că Moise ceru cu stăruință în chip deosebit asigurarea prezenței lui Dumnezeu cu el, mai înainte de a se înfățișa lui Faraon, sau să nădăjduiască a înlătura nepăsarea unui neam călcat în picioare. Și aceasta de asemenea îi este dată. Copleșit de viziune, totuși cu sufletul plin de slavă dumnezeiască, plecat în umilință când se gândește la micimea sa, dar tare în încredere sfântă când își amintește de Dumnezeu, el se întoarce la poporul său ca un alt om. De aci înainte, el este inspirat în sensul cel mai deplin, și se ridică la înălțimea mării lucrări încredințată lui”. — „Clipe cu Biblia”, Geikie, Vol. 11, p. 122.

De cugetat

Importanța educației din familie, exemplificată în viața lui Moise.

Influența pe care aceasta a avut-o asupra hotărârii sale mari, și urmarea pentru el și pentru Izrael.

Indurarea și ajutorul lui Dumnezeu sunt potrivite chemării Sale.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Scenele în legătură cu viața lui Hristos sunt atât de sfinte și solemne, încât istoria suferințelor Lui, insultele ce I-au fost aduse, cum și răbdarea și calmul cu care le-a îndurat, pentru noi toți, nu pot fi în deajuns de accentuate. Repetă pe scurt lecțiunea trecută, scoțând în evidență punctele mai importante. Copiii să spună versetul de memorizat.

Ilustrarea lecțiunii

Clădește templul și lângă el casa marelui preot. Iar la o mică depărtare de aceste două clădiri fă sala de judecată. Într-un colț din sala de judecată fă o ridicătură care să reprezinte tronul lui Pilat. Figuri de soldați sau soldați mici de metal să fie puși lângă tronul lui Pilat să păzească, și la ușa sălii. Isus trebuie să fie înconjurat de soldați după ce e dus delă palatul marelui preot înaintea lui Pilat spre a fi cercetat. Imediat ce Isus pornește spre Pilat, introdu pe drum o figură care să reprezinte pe Iuda. Așează-l pe Iuda înaintea preoților cari sunt deja la palat. Când ei refuză să primească arginții, Iuda se întoarce, aruncă banii la ușa templului și apoi se duce de se spânzură. Scena aceasta poate

fi arătată într-un colț al cutiei. Întoarce-te apoi cu istorisirea la punctul când Isus este cercetat de Pilat în sala de judecată.

Istorieară introductivă

Povestește lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*. Descrie cum norodul Îl conduce pe Isus până la casa lui Pilat. Arată cum Pilat nu știe ce să facă. Nu stăruie prea mult asupra soartei lui Iuda, fiindcă nu aceasta este partea din lecțiune pe care trebuie s'o memoreze copiii.

Invățătură spirituală

Isus S'a dat pe Sine pentru că ne iubește și vrea să trăim cu El în ceruri. Isus S'a rugat pentru Pilat.

Lecțiunea 6 — 9 August, 1941

Dreptatea

Integritatea strălucește în afară ca aurul

„Un om cinstit, potrivit măsurii lui Dumnezeu, este unul care va da pe față o integritate neclintită. Greutăți înșelătoare și cântare false, cu cari oamenii caută a face să prospereze interesele lor în lume, sunt o uriciune înaintea lui Dumnezeu. Dar și mulți dintre aceia cari pretind a ține poruncile lui Dumnezeu folosesc greutateți înșelătoare și cântare false. Atunci când cineva este în adevăr legat cu Dumnezeu, și păzește cu adevărat legea Sa, viața lui va dovedi lucrul acesta; căci toate faptele lui vor fi în armonie cu învățăturile lui Hristos. El nu-și va vinde cinstea pentru câștig. Principiile lui sunt clădite pe temelie sigură, și purtarea lui în chestiunile lumii este o transcriere a principiilor sale. Integritatea cea neclintită strălucește în afară ca aurul în mijlocul șurii și molozului omenirii. . . . Dacă cineva este necredincios în lucrul său zilnic, și își neglijează lucrul, lumea nu va greși în judecata făcută dacă va prețui nivelul său religios potrivit felului său de comportare la ocupația sa”. — „Mărturii”, Vol. IV, pp. 310. 311.

Clădirea caracterului

„Lumea este totdeauna în căutarea după bărbați și femei pe cari se poate bizui, cari nu se vând, cari sunt cinștiți și credincioși lăuntrului inimii lor; bărbați și femei cari cunosc solia și o spun; bărbați și femei cari își cunosc locul și-l ocupă, cari își cunosc lucrul și îl îndeplinesc; bărbați și femei cari nu vor minți, nu vor dosi, nu vor fura, cari nu se tem a spune „nu” cu putere, și cari nu se rușinează a spune: „Nu-mi pot îngădui aceasta”. . . . Nimeni nu-și poate atinge ținta, fie ea chiar așa de sus, dacă nu împlinește totdeauna lucrul

cu credincioșie și curaj. O faptă mică, adică, neobservată, și întreaga viață va fi pătată pe vecie. Fiecare dintre noi trebuie să-și ancoreze structura caracterului său în mod temeinic de stânca cea tare, Isus Hristos, pentru a putea clădi o viață care să reziste împotriva tuturor furtunilor ispitei". — „Experiențe din viața creștină”. pp. 170. 171.

De cugetat

Integritatea nu este hotărâtă de pretenția credincioșiei, ci de o trăire în dreptate.

Rămășița poporului lui Dumnezeu nu trebuie să aducă ocară asupra lucrării lui Dumnezeu.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Incepe repetiția cu scena din Grădina Ghetsemani. Puteți avea și niște ilustrații în legătură cu aceasta.

Ilustrarea lecțiunii

La fiecare capăt al cutiei cu nisip fă câte o clădire, una să fie casa lui Pilat și cealaltă palatul lui Irod. Fă odăile destul de largi pentru ca copiii să poată vedea bine ce se petrece înăuntru. Dacă nu ai destule figuri pentru personaje și pentru norod, folosește bețișoare. Arată copiilor un tablou cu Isus înaintea lui Pilat și unul cum este biciuit. Palatul lui Irod poate fi împărțit în două sau trei camere; într-una din camere este nevasta lui Irod și ingerul care i s'a arătat. Intipărește în mintea copiilor faptul că Isus a îndurat toate aceste suferințe și batjocuri pentru ca noi să putem fi mântuiți și să trăim pe pământul înnoit.

Istorieara introductivă

Povestește despre suferințele lui Isus, simplu, cu duioșie, cu milă, așa cum e redat în *Lecțiuni pentru copii*. Istoriește cât mai impresionant și real, dar nu insista prea mult asupra scenelor de cruzime. Caută să miști inimile copiilor mai mult prin marea iubire a lui Isus.

Invățătură spirituală

Isus a murit de bună voie pentru noi, spre a putea fi mântuiți.

Lecțiunea 7 — 16 August, 1941

Iosif cel drept

Influențele rele un exemplu rău

Violența lui Iacob pentru a obține binecuvântarea tatălui său și șiretenia folosită față de Laban, nu puteau rămâne fără de un efect rău asupra copiilor săi. Urmarea unei fapte rele

este că ea continuă a da naștere la rele, dacă nu este împiedicată de puterea reinnoitoare de sus.

„Nimeni nu poate ceti întreaga istorie a lui Iacob și să nu vadă în diferitele întâzieri, desamăgiri și neizbânzi cari veniră asupra lui, răsbunarea legii morale, faptul că răsplata urmează răului făcut. Grea a fost pedeapsa primită de Rebeca. Ea trimise pe Iacob departe de casă pentru a-l scăpa de Esau, îndemnându-l să rămână în mijlocul rudelor tatălui său „puține zile”, până ce frațele său își va uita de mânia lui. Zilele s'au lungit în ani, și ea nu mai văzu niciodată fața lui. În urmările acestei drame noi trebuie să vedem cum Iacob a secerat aceea ce semănase”. — *Tarbell*.

„Prosperitatea, răsplata credincioșiei. Gen. 39, 2. 3.

„Cei cari au înțelepciune și har dela Dumnezeu au ceea ce nu poate fi luat dela ei, chiar dacă ar fi jefuiți de orice altceva. Frații lui Iosif îl jefuise de veșmântul său pestriț, dar ei nu-l puteau jefui de virtutea și prudența lui. Sunt lucruri cari ne pot despărți de toți prietenii noștri, totuși ele nu ne pot lipsi de prezența cea mângâietoare a Dumnezeului nostru. Când Iosif nu mai avu pe nimeni dintre toate rudeniile sale, el avu cu sine pe Dumnezeu, chiar în casa egipteană Prezența lui Dumnezeu cu noi este care face ca tot ce săvârșim să prospereze. Aceia cari doresc să prospereze trebuie deci să-și facă din Dumnezeu prieten; de aceea cei cari prosperă trebuie să dea laudă lui Dumnezeu”. — *Matthew Henry's Commentary, Vol. 1, p. 221*.

Aceasta a fost și experiența lui Iosif când se găsi în închisoare: „Păzitorul văzu că Dumnezeu era cu el, și că orice lucru prospera sub mâna lui; și de aceea îi încredință conducerea treburilor închisorii Înțelepciunea și virtutea vor străluci în sferile cele mai restrânse. Un om bun va face bine oriunde va fi, și va fi o binecuvântare chiar în lanțuri și exil; căci Spiritul lui Dumnezeu nu este legat și nici exilat”. — *Id., p. 224*.

De cugetat

Greșelile părinților sunt reflectate în copii.

Viața lui Iosif ilustrează cum Dumnezeu poate conduce o situație descurajatoare.

Neclintita credincioșie nu poate rămâne nerăsplătită.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Cu ajutorul ruloului cu tablouri, fă o scurtă repetiție a lecțiunii din Sabatul trecut, scoțând în evidență

felul liniștit și calm cum S'a purtat Isus.

Ilustrarea lecțiunii

Intr'un colț al cutiei cu nisip fă cetatea Ierusalim. Înăuntrul cetății clădește casa lui Pilat, făcând-o cât mai impunătoare, cu flori, și pomi de jur împrejur. În partea opusă a măsuței ridică muntele Calvarului. În vârful lui înfige trei cruci din carton negru, când ajungi cu povestirea la punctul acela. Pot fi folosite bețișoare cari să reprezinte mulțimea care înconjoară locuința lui Pilat și care urmează grupa executorilor la locul răstignirii. Dacă aveți figuri destule, pot fi reprezentate toate personagiile din lecțiune prin ele.

Istorieara introductivă

Lecțiunea începe cu batjocorirea lui Isus înaintea lui Pilat. Accentuiază mai mult asupra umilinței lui Isus decât asupra răutății oamenilor; arată deosebirea între scena încoronării în mod batjocoritor și între scena reală când El va veni pe norii cerului ca Rege al regilor și Domn al domnilor. Spune copiilor că în acele clipe îngerii erau ocupați să raporteze și să scrie în ceruri toate cuvintele și faptele celor de față. Fă pe copii să simtă înțepătura unui spin, ca astfel să-și poată da mai bine seama de suferințele lui Isus când I S'a pus cununa de spini pe cap. Atrage atenția copiilor, în special asupra motivului pentru care Isus a fost bucuros să moară, și arată ce mare a fost iubirea ce L-a îndemnat să moară pentru dușmanii Săi. Foarte mult depinde de felul cum este prezentată copiilor lecțiunea. Spre a putea impresiona pe copii, mai întâi se cere ca însuși instructorul să fie mișcat de marele sacrificiu făcut pentru noi.

Invățătură spirituală

Isus a murit pentru ca noi să putem fi mântuiți și să trăim cu El în veșnicie.

Lecțiunea 8 — 23 August, 1941

Ascultarea de Dumnezeu

Iubirea este cercată prin ascultare. Ioan 14, 21.

Susținerea că iubești pe Dumnezeu și că ai primit mântuirea oferită, este dovedită prin trăirea în armonie cu poruncile Sale. Numai sub această condiție Hristos și Tatăl își vor manifesta iubirea prin sălășluirea în noi și răspunzând cererilor noastre. Vezi versetele 15. 23. 14.

„Cei cari aduc cererile lor înaintea lui Dumnezeu pretinzând făgăduințele Lui, în timp ce ei nu împlinesc condițiile, insultă pe Dumnezeu. Ei prezintă

numele lui Hristos ca susținere a lor pentru împlinirea făgăduinței, dar nu fac lucrurile acelea cari să arate credință în Hristos și iubire față de El". — „Zi cu zi”, F. M. Wilcox, p. 112.

Următoarea ilustrare se potrivește celor de mai sus: „Un fermier ale cărui hambare erau pline de cereale, se obișnuise să se roage ca lipsurile celor în nevoie să fie împlinite; dar când cineva care se găsea în lipsă îi cerea puțin din cerealele sale, el spunea că nu are de risipit. Intr’o zi, după ce ascuitase rugăciunea tatălui său pentru săraci și nevoiași, micul său fiu îi zise: „Tată, aș dori să am cerealele dumitale”. „De ce, fiul meu? Ce ai vrea să faci cu ele?” întrebă tatăl. Copilul răspunde: „Aș răspunde rugăciunilor dumitale”. — Idem, p. 113.

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu”. Matei 6, 33.

„Isus nu ne scutește de necesitatea efortului, ci El ne învață ca să facem din El primul, ultimul și cel mai bun întru totul. Noi nu trebuie să începem nimic, să nu pășim la niciun lucru, să nu căutăm nicio plăcere care ar putea împiedica împlinirea dreptății Sale în caracterul și viața noastră. Orice am face, să fie făcut din inimă, ca pentru Domnul.

„Isus, pe când Se găsea pe pământ, a dat o demnitate vieții în toate amănuntele ei prin susținerea înaintea oamenilor a măririi lui Dumnezeu, și prin subordonarea oricărui lucru față de voința Tatălui Său. Dacă urmăm exemplul Său, asigurarea Lui este că toate lucrurile de nevoie în această viață vor fi adăugate. Sărăcie sau bogăție, boală sau sănătate, simplitate sau înțelepciune, — toate sunt prevăzute în făgăduința îndurării Sale”. — „Muntele Fericirilor”, pp. 147, 148.

De cugetat

Temeliile legăturii noastre cu Hristos.

Viețile noastre descoperă oare ele binecuvântările spirituale și pământești făgăduite ca rod al ascultării?

Noi nu trebuie să ne frământăm cu gândul neizbânzii dacă ne întoarcem la Dumnezeu și îndreptăm cărările noastre.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Cu ajutorul ruloului cu tablouri repetă versetele de memorizat, lăsând copiii să spună atât cât știu în legătură cu fiecare lecțiune.

Ilustrarea lecțiunii

Udă o parte din nisip și fă muntele Golgotei, pe vârful căruia înfige cele trei cruci folosite în lecțiunea

trecută. Intr’un capăt al cutiei clădește cetatea Ierusalim, din blocuri cari să reprezinte casele oamenilor și templul. Personagiile din lecțiune pot fi reprezentate prin bețișoare sau figuri. Spre a face scena cât mai reală, arată figuri de îngeri, cari deși nevăzuți și ne în stare să-L ajute pe Mântuitorul, sburau în jurul crucii.

Istorieara introductivă

Povestește lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*. Cu multă duioșie fă pe copii să înțeleagă că Isus S’a jertfit pentru ei, și însemnătatea și importanța morții Sale.

Pune pe copii să stea cu ochii închiși când vorbești despre întunecimea cea deasă care s’a lăsat peste locul unde era răstignit Isus. Descrie teama nelegiuitorilor pe când băjbâiau în întunec să-și găsească calea spre casele lor. Dumnezeu a lăsat să se întâmple aceste lucruri, ca astfel toți să știe că ei au ucis pe Fiul Său. Vorbește cât de simplu, pentru ca cei mici să poată înțelege lecțiunea. Spune-le că Dumnezeu împreună cu îngerii Săi era lângă Isus, deși Isus nu știa aceasta. El stă și lângă noi, în vremuri de necaz, ca și în vremuri de bucurii.

Invățătura spirituală

Isus a murit pentru ca noi să fim mântuiți.

Isus S’a rugat pentru batjocoritorii Săi.

Lecțiunea 9 — 30 August, 1941

Doi frați: Abel cel ascultător, și Cain cel răsvrătit

„Păzitorul fratelui meu?” Gen. 4, 9.

„Intrând în legătură cu cei cari se poticnesc și se clatină sub povara propriilor defecte ale firii lor cum și a obiceiurilor rele, oare i-ai lăsat să se lupte singuri, când ai fi putut să le vii în ajutor? Oare nu cumva ai trecut pe alături de acești singuratici ispitiți, în timp ce lumea a fost gata să le arate simpatie, și a-i amăgi în mrejile lui Satana? Oare nu ai fost și tu gata să spui asemenea lui Cain: „Sunt eu păzitorul fratelui meu”? Cum trebuie să privească Căpetenia cea mare a bisericii lucrarea vieții tale? Cel pentru care fiecare suflet îi este scump, fiind răscumpărat prin sângele Său, cum privește asupra indiferenței tale față de cei cari rătăcesc de calea dreaptă? Oare nu te temi că și El te va părăsi așa după cum și tu i-ai părăsit pe ei? Nu uita nicidecum că Acela care este Martor credincios al casei Domnului a însemnat fiecăruia neglijență”. — „Mărturii”, Vol. 5, pp. 610, 611.

Pedepsirea lui Cain

„Ca și în cazul izgonirii omului din Eden, așa și în izgonirea lui Cain din societate, găsim îndurare amestecată cu pedeapsă. Semnul pus asupra lui Cain de Domnul era în același timp atât semnul lepădării dar și al ocrotirii; el făcea ca omorătorul să se teamă de o înșeptită răsbunare; el era o excomunicare atât pentru binele păcătosului cât și pentru binele comunității. În aceste rapoarte dela început noi nu trebuie a căuta să găsim ceva mai mult decât o slabă înțelegere a gândului divin. Inșă aci, la începutul omenirii, găsim germenul acelei distincții și deosebiri din omenire în domeniul moral și spiritual, care alcătuește factorul esențial în împărăția lui Dumnezeu”. — *The Pulpit Commentary, Genesis, p. 87.*

De cugetat

În mijlocul mulțimei de rapoarte despre păcat și urmările lui, făgăduința lui Dumnezeu de mântuire strălucește cu multă putere.

Oare mă apropii eu de Dumnezeu într’un spirit plăcut Lui?

Cu ajutorul lui Dumnezeu putem învinge ispita.

Niciodată nu te abate dela Domnul și dela cuvântul Său.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Repetă lecțiunea pe scurt, punând întrebări copiilor în legătură cu ea.

Ilustrarea lecțiunii

Cu pomișori, flori și pietre aranjează cutia să reprezinte grădina în care a fost înmormântat Isus. Mormântul poate fi făcut din nisip ud, sau dintr’o cutie mică de carton, și acoperit cu hârtie neagră pe care să fie desemnată cu penița o piatră. Ostașii romani cari păzesc mormântul pot fi reprezentați prin soldați de plumb sau în lipsă de aceștia, prin bețișoare. Celelalte personaje din lecțiune, ca femeile, Iosif, Nicodem și îngerul, pot fi reprezentate prin figuri sau bețișoare. Arată ilustrația din „Hristos, Lumina lumii”, p. 664.

Istorieara introductivă

Descrie întristarea ucenicilor în timp ce Isus, Prietenul lor cel mai bun, era în mormânt. Ei uitase că El le spusese că va învia a treia zi. Descrie cu cuvinte vii încurcătura produsă printre îngerii lui Satana din jurul mormântului, când a apărut Gabriel.

Incheie cu ideea că fiecare prieten al lui Isus care moare și e înmormântat, se va scula din mormânt când va veni Isus de a doua oară împreună cu toți îngerii Săi sfinți.

Invățătura spirituală

Isus e mai puternic decât Satana. Când Dumnezeu trimite chiar numai un singur înger spre a ne ajuta, Satana slăbește.

Lecțiunea 10 — 6 Septembrie, 1941

Prietenie

„I-a iubit până la capăt”. Ioan 13, 1.

Cuvintele acestea vor să spună că chiar luptele cele mai covârșitoare pe cari Domnul a avut să le ducă nu au influențat câtuși de puțin, și nici nu au slăbit iubirea Lui față de ucenicii Săi, lucru ce este ilustrat prin evenimentele cari au urmat.

„Știind tot ce-I sta în față, fără îndoială ar fi putut să fie apăsător de gândul propriei lui umilințe și suferințe. Dar El a privit la cei doisprezecă, cari fuseseră cu El ca ai Lui proprii, și cari după ce va fi trecut ocară, întristarea și chinuirea Lui, urma să fie lăsați a duce lupta cu lumea. Gândul Lui de ceea ce El trebuia să sufere era totdeauna legat de ucenicii Lui. El nu se gândea la Sine. În mintea Lui stăpânirea mai mult grijă Lui pentru ei”. — „Hristos Lumina lumii”, p. 643.

Hristos, Prietenul veșnic

„Ce prieten minunat este Hristos, Domnul! El este un prieten care stă mai aproape decât un frate. Alții pot să ne uite. El însă niciodată. Alții pot să ne înțeleagă greșit. Ei pot să judece caracterul nostru după vreun cuvânt nejudicat, prin vreo faptă impulsivă. Însă Hristos privește dincolo de suprafață și ia în seamă motivele cari ne stăpânesc viața cum și dorința noastră de a face binele. Deși ne abatem și ne întoarcem dela El, totuși El ne invită înapoi. Hristos este marele și iubitorul Ajutor pe care Cerul L-a rânduit pentru noi în umblarea noastră în această lume. Ar însemna lașitate față de acest mare privilegiu al nostru dacă nu ne-am folosi de ajutorul Său în orice clipă de nevoie”. — „O viață mai deplină”, Wilcox, p. 150.

De cugetat

Prietenia nu urmărește scopuri egoiste.

Prietenia creștină trebuie să fie mână de Spiritul Invățătorului.

Prietenia lumii este vrăjmașă lui Dumnezeu”. Iacob 4, 4.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Repetă lecțiunea trecută și cere copiilor să spună versetul de memorizat. Accentuează asupra puterii lui Dumnezeu care a sculat pe Isus din

mormânt. Toți cari Il iubesc și Il slujesc, chiar dacă mor sau au murit pentru o vreme, când va veni Isus, ei vor fi înviați din mormintele lor. Ce bucuroși suntem noi că Isus a înviat din morți și că astăzi este Mântuitorul nostru ca să ne păzească de păcat și să ne mântuiască!

Ilustrarea lecțiunii

Grădina în care se află mormântul lui Isus poate fi aranjată la fel ca în Sabatul trecut. Fă grădina cât mai frumoasă și mai atrăgătoare, împodobind-o cu flori, pomișori și pietre. Personagiile din lecțiune pot fi reprezentate prin figuri sau prin bețișoare.

Istorieara introductivă

Incepe lecțiunea cu momentul când femeile se întorc acasă Vineri seară dela mormânt, foarte mâhnite, din cauza morții lui Isus, pe care ele Il iubeau mai mult decât orice. Descrie cum Isus a rămas în mormânt în ziua Sabatului, și cum femeile au serbat și ele ziua sfântă și că s'au dus din nou la mormânt Duminecă în zori. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*.)

Invățătura spirituală

După cum Isus a trimes o solie îmbucurătoare prietenilor Săi, după ce a înviat, tot așa El ne trimite o solie asemănătoare prin cuvântul Său.

Când va veni Isus, El va învia spre viață pe toți morții cari L-au iubit pe El cât au fost în viață.

Lecțiunea 11 — 13 Septembrie, 1941

Sinceritate în prietenie

Impăratul își împlinește jurământul. 2 Sam. 9, 1—7.

Credincios făgăduințelor făcute față de Ionatan și Saul de a arăta bunătațe față de casa lor, și, după cum se rugase Saul: „Jură-mi dar pe Domnul că nu-mi vei nimici sămânța mea după mine, și că nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu” (1 Sam. 20, 14; 24, 20), David aduse pe Mefiboșet la curtea sa, unde i s'a acordat privilegiul deosebite la curtea regală.

În țările din Răsărit era deseori obiceiul ca atunci când la tron ajunge o nouă dinastie, aceasta să omoare pe supraviețuitoarea celei trecute pentru ca astfel să prevină recăștigarea din partea lor a controlului asupra statului. Dar lucrările nu au fost așa cu David, pe care Domnul îl alesese ca „un om după inima Lui”. Fără îndoială, din pricina acestei temeri căutase Mefiboșet un loc de scăpare, după omorirea lui Ișboșet, în casa lui Machir, la Lodebar, lângă Manahaim pe malul drept al râului Iaboc la răsărit de Iordan, la o oarecare distanță de scaunul de reședință.

„Prin rapoartele primite dela vrăjmașii lui David, Mefiboșet fusese conștient să aibă o puternică prejudecată contra lui ca usurpator; dar primirea plină de generozitate și amabilitate ce i s'a făcut, cum și continua bunătațe a lui, câștigă inima tânărului; el ajunsese puternic atașat de David, și asemenea tatălui său Ionatan, el simți că interesul său era una cu acela al împăratului ales de Dumnezeu”. — „Patriarhi și Profeți”, p. 713.

Nobleța de caracter este răsplătită

Indurarea și bunătața arătată față de Mefiboșet a fost întoarsă lui David după șaptesprezece ani mai târziu, când în timpurile de mare strâmtorare pentru el în vremea răsvirării lui Absalom, el fugi în aceeași regiune dincolo de Iordan. Machir este amintit împreună cu Barzilai printre prietenii cari în mod atât de bogat procurase împăratului și însoțitorilor lui toate cele necesare vieții. Observă lista de lucruri pe cari le-au procurat ei, amintită în 2 Sam. 17, 27 — 29; de asemenea 1 Impărați 2, 7, unde David în schimb, însărcinează pe Solomon ca să arate bunătațe față de fiii lui Barzilai, când ar ajunge la tron. Faptele de bunătațe nu se uită, și continuă a aduce roade chiar în generațiile viitoare.

Mulți comentatori pun în legătură Psalmul 23 cu experiența avută de David cu ocazia aceasta. Cuvintele: „Țu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei”, se crede a se referi la ospitalitatea de care s'a bucurat în acest timp al său de strâmtorare. Vorbind despre răsvirarea lui Absalom, Geikie observă: „Acestui timp, mai curând decât oricărui altul, poate fi atribuită vorbirea plină de plăcută încredere în Dumnezeu care transpiră din Psalmul douăzeci și trei”. — „Clipe cu Biblia”, Vol. 11, p. 307.

De asemenea Wordsworth: „El (David) simți în exilul său grija iubitoare a prietenilor ospitalieri, asemenea lui Barzilai, care întinse pentru el o masă în pustie, când el fugea de fiul său Absalom”. — *Comentariu Lange, Psalmi*, p. 18.

De cugetat

Meditează asupra îmbărbătării și încurajării pe care o primi David dela Ionatan în timpul strâmtorării sale.

O prietenie sfântită prin mutuală iubire și temere de Domnul.

David nu ținu nicio invidie față de vrăjmașul său Saul.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Descrie cât mai impresionant vizita femeilor, a lui Petru și Ioan la mormânt.

Ilustrarea lecțiunii

Fă un drum de-a-lungul cutiei cu nisip; la un capăt al drumului clădește din blocuri casa celor doi ucenici din Emaus, iar la celălalt capăt fă Ierusalimul. Clădește o casă făcând partea de deasupra închisă, care să reprezinte camera în care se vor aduna ucenicii cu Isus. Așează pe cei doi ucenici puțin mai aproape de Emaus decât de Ierusalim, iar ceilalți bărbați și femei pot fi așezați pe drum, unii mergând într-o direcție, alții în alta. Când Isus se face nevăzut în casa ucenicilor din Emaus, ia-I figura de acolo și ține-o ascunsă până când apare din nou în camera de sus din Ierusalim.

Istorieară introductivă

Poți începe lecțiunea vorbind despre prietenii lui Isus cari erau adunați în camera de sus din Ierusalim. Ei vorbesc despre cele ce-au auzit despre Isus. Unii cred cele spuse; alții sunt îndoielnici. Ușa odăii este încuiată, fiindcă se tem de Iudei. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*.)

Invățatură spirituală

Isus este totdeauna lângă noi, deși noi nu-L putem vedea.

Lecțiunea 12 — 20 Septembrie, 1941

Limba — Adevăr și minciună

Vorbirea unui creștin

Iacob ne spune că o limbă neînfrânată este o reflectare a religiei lui. Iacob 1, 26. O bine cunoscută maximă spune: „Vorbirea este oglinda sufletului; după cum vorbește un om așa și este”.

„Creștinismul va face dintr'un om un nobil. Hristos era curtenitor, chiar și față de prigonitorii Lui. Oamenii sunt influențați chiar prin propriile lor cuvinte. Deseori sub un impuls momentan, provocat de Satana, ei exprimă gelozie sau bănueli rele, dându-și păreri pe cari ei nu le cred de fapt; dar expresiile lucrează asupra cugetelor. Ei sunt înșelați prin cuvintele lor, și ajung să creadă ca adevăr aceea ce a fost vorbit la îndemnul lui Satana. Exprimându-și odată o părere sau o hotărâre, deseori ei sunt prea mândri pentru a o retrage, și caută să se dovedească a avea dreptate, până ce ei ajung chiar să creadă aceasta”. — „Zi cu zi”, de F. M. Wilcox, pp. 184, 185.

„Vorbirea de rău este un îdoit blestem, ce cade mult mai greu asupra celui ce vorbește decât asupra auzitorului. Cel care răspândește semintele desbinării și certei, culege în propriul său suflet roadele aducătoare de moarte. Cât de nenorocit este purtă-

torul de svonuri, bănuitorul de rele! Pentru el este ceva străin adevărata fericire”. — *Mărturii*, Vol. 5, p. 176.

„Dumnezeu mi-a dat o limbă iscusită”. Isa. 50, 4.

„Zilnic El (Hristos) primea un nou botez al Spiritului Sfânt. În zorile fiecărei zile Domnul Se deștepta din somnul Său, și sufletul și buzele Sale erau unse cu har, ca apoi El să-l împartă altora. Cuvintele Sale îi erau date chiar atunci din curțile cerești, cuvinte pe cari El să le poată spune la timp celor întristați și obidiți”. — „Parabolele Domnului Hristos”, p. 127.

„Dintre toate darurile pe cari Dumnezeu le-a revărsat asupra oamenilor, niciunul nu este mai de preț ca darul vorbirii. Dacă este sfințit de Duhul Sfânt, este o putere pentru bine. Noi convingem și determinăm pe oameni cu limba; cu ea aducem înaintea lui Dumnezeu rugăciunea și lauda; și tot cu ea facem cunoscut gândiri bogate despre iubirea Mântuitorului”. — „Mărturii pentru Comunitate”,

De cugetat

Ia aminte la folosirea bună și rea a limbii.

Să ne întrebăm pe noi înșine, în ce privință am dat greș în atingerea nivelului dorit de Dumnezeu.

Folosirea limbii are o importanță covârșitoare asupra soartei noastre veșnice.

Grădina de copii

Repetiția lecțiunii trecute

Cu ruloul de tablouri, repetă lecțiunea trecută, scoțând în evidență ideea că Isus a înviat pentru ca noi să putem fi mântuiți și să trăim împreună cu El.

Ilustrarea lecțiunii

Reprezintă lacul cu foiță de cositor, sau cu o bucată de oglindă ori cu un geam sub care pune hârtie albastră sau verde. Acoperă marginile sticlei cu nisip, ca să formeze un fel de țârm. De o parte a lacului fă un munte și înfrumusețează-l cu pomi, pietre, etc. Pune pe țârm câteva bărci mici, și când ucenicii se duc să pescuiască, iau una din aceste bărci. Dacă nu aveți bărci, instructorul poate face câteva din hârtie. Pentru mreji, se poate folosi o mică bucată de rețea. Personagiile din lecțiune pot fi reprezentate prin bețișoare sau figuri.

Istorieară introductivă

Ați văzut careva din voi vreun pescar prinzând pește? Cum face el? Unii oameni se ocupă numai cu pescuitul și își întrețin vieața din meseria asta. Astfel, ei după ce au prins peștii, îi duc la piață să-i vândă.

Mulți din ucenicii lui Isus erau pescari. Însă după ce Isus i-a chemat în lucrarea Sa, ei nu s'au mai ocupat cu meseria aceasta. Dar după ce Domnul a fost răstignit, ucenicii s'au temut să facă lucrarea pe care o făcuse ei împreună cu Isus, și fiindcă le trebuia bani pentru mâncare și îmbrăcăminte, s'au hotărît să pescuiască iarăși. (Continuă lecțiunea așa cum e redată în *Lecțiuni pentru copii*.)

Invățatură spirituală

Isus dorește ca noi să istorisim despre iubirea Sa celor cari nu-L cunosc.

Isus e cu noi întotdeauna.

Lecțiunea 13 — 27 Septembrie, 1941

Exemple de virtute bună și rea

„Ascultarea face mai mult decât jertfele”. 1 Sam. 15, 22.

„Mustrea lui Samuel cuprinde una din cele mai cuprinzătoare expresii care arată tonul moral al învățaturii profeților, și în curând ajunse un principiu fundamental al lor... Acestea cuprind în termenii cei mai clari superioritatea închinării morale față de cea rituală, și că Dumnezeu poate cu adevărat să fie servit numai cu inima. În chipul acesta Samuel învinuște pe Saul de împotrivire față de voința lui Dumnezeu, și de hotărârea cu orice risc a face după propria sa găsire cu cale. Având o asemenea fire, el nu putea fi un reprezentant potrivit al lui Dumnezeu și de aceea Samuel l-a detronat. De aci înainte el domni doar ca un împărat pământesc iar nu ca unul theocratic”. — *The Pulpit Commentary, Samuel, Vol. 1, p. 267.*

„Darurile de sacrificiu erau în ele însele de nicio valoare înaintea lui Dumnezeu. Ele erau sortite a exprima, din partea dăruitorului, căința față de păcat și credința în Hristos, și jurându-se pentru o viitoare ascultare față de legea lui Dumnezeu... Față de un asemenea serviciu nu găsim un răspuns din partea Spiritului lui Dumnezeu. Indiferent cât de zeloși ar fi ei în păzirea ceremoniilor religioase, Domnul nu poate să-i primească dacă ei continuă într-o voită violare a uneia din poruncile Sale”. — „Patriarhi și Profeți”, p. 634.

Credincioșia în lucrare

„În orice serviciu El cere o deplină predare de sine. Cea mai neînsemnată datorie, împlinită în sinceritate și abnegație, este mai plăcută lui Dumnezeu decât cea mai mare lucrare, dacă poartă pecetia egoismului. El Se uită să vadă, cât din Spiritul lui Hristos nutrim noi și câtă asemănare cu El

(Urmare la pag. 16)

Cercul Misionarilor Voluntari

PROGRAMUL DIN LUNA IULIE

Intâia sau a doua săptămână

Studiul Mărturiilor: O CHEMARE CATRE TINERET

1. Ce dorește Domnul ca să devină tineretul?

„Dumnezeu dorește ca tinerii să se desvolte ca bărbați și femei serioase, să fie pregătiți pentru lucrarea Sa nobile, și să fie capabili de a purta răspunderi. Dumnezeu chiamă tineri cu inimi necorupte, cari sunt tari, curajoși și hotărâți să înfrunte cu bărbăție lupta ce le stă în față, ca prin aceasta să onoreze pe Dumnezeu și să fie o binecuvântare pentru omenire”. — „Messages to Young People”.

2. Ce ocazie este oferită tineretului?

„Dumnezeu v'a oferit vouă ca tineri, o ocazie de a ocupa o poziție înaltă. Fie ca influența voastră să mărturisească pentru adevărul lui Dumnezeu, fie ca voi să deveniți conlucrători lui Dumnezeu în această lucrare mare pentru mântuirea omenirii”. Idem, p. 21.

3. Ce se așteaptă dela acei cari pășesc în această lucrare?

„O, fie ca tinerii să poată prețui chemarea cea măreață la care sunt chemați. Incepeți lucrarea voastră cu o țintă înaltă și sfântă înaintea ochilor și fiți hotărâți ca prin puterea harului lui Dumnezeu, să nu vă abateți de pe cărarea dreptății”. Idem, p. 22.

4. Ce lucrare poate fi făcută de către tineri?

„Duceți lumină pretutindeni unde mergeți. . . nu vă luați după planurile acelora cari desonorează pe Dumnezeu; ci mai curând căutați să faceți o reformă, să restabiliți și să mântuiți sufletele din stăpânirea celui rău”. Idem, p. 23.

5. Cum trebuie să lucreze?

„Găsiți-vă refugiu în rugăciune; vorbiți cu un spirit blând și iubitor acelora cari se contrazic singuri”. Idem, p. 23.

6. Cât de întinsă poate fi lucrarea lor?

„Un suflet liberat de rătăcire și adus sub steagul lui Hristos, va produce bucurie în cer, și va așeza o stea în coroana bucuriei tale. Un suflet mântuit va duce prin influența sa dumnezeiască și altor suflete cunoștința mântuirii, și în acest mod lucrarea se va întinde, și numai ziua judecării va descoperi cât de mare a fost ea”. Idem, p. 23.

7. Ce sfat este dat acelora cari nu pot face mult?

„Nu șovăi de a lucra pentru Domnul, zicând că nu ai putea face prea mult. Îndeplinește în mod credincios puținul, pe care îl poți face”.

8. Ce țintă este pusă înaintea lor?

„Tinerii trebuie să aibă idei mari și planuri strălucite; ei trebuie să facă din ocaziile oferite cel mai bun lucru ce pot”. — Idem, p. 24.

9. Ce fel de tineri sunt de dorit?

Astfel de tineri sunt de dorit, cari pot rezista curentului lumesc, și cari să ridice o voce de avertizare contra primului pas către imoralitate și corupere.

10. După ce dorește Comunitatea?

„Comunitatea dorește după ajutorul tinerilor, cari depun o bună mărturie despre adevăr; cari să trezească cu zelul lor înfocat energia adormită a poporului lui Dumnezeu, și astfel să mărească puterea Comunității”. Idem, p. 25.

11. Ce este însă mai întâi necesar?

„Mai întâi însă tinerii trebuie să voiască să slujească lui Dumnezeu, și să se consacre lucrării Sale, să curățească de toate întinăciunile templul sufletului lor, și să așeze pe Hristos pe tronul inimilor lor”. Idem, p. 25.

Studiul istoric: SITUAȚIA ORGANIZAȚIEI LUCRĂRII ADVENTE LA SFARȘITUL ANULUI 1930

Diviziunile, Uniunile, Conferințele și Misiunile

Cele 12 Diviziuni au următoarele Uniuni, cu Conferințele următoare:

1. Diviziunea Americană de Nord

Uniunea atlantică: Conferințele: Bermuda, Greate-New-York, Norther New-England, Southern New-England.

Uniunea centrală: Conferințele: Colorado, Intern-Mountain, Kansa, Missouri, Nebraska, Wyoming.

Uniunea Columbia: Conferințele: Chesapeake, Pensilvania de Est, New-Jersey, Ohio, Potomac, Pensilvania de Vest, Virginia de Vest.

Uniunea canadiană de răsărit: Maritime, New-foundland, Ontario, St. Lawrence.

Uniunea Lake: Michigan de Est, Illinois, Indiana, Michigan de Vest, Wisconsin.

Uniunea de Nord: Iowa, Minnesota, Dakota de Nord, Dakota de Sud.

Uniunea Pacifică de Nord: Alaska, Idaho, Montana, Oregon, Oregon de Sud, Columbia de Nord, Washington.

Uniunea Pacifică: Arizona, California, California Centrală, Hawaii, Nevada Utah, California de Nord, California de Sud-Est, California de Sud.

Uniunea Sud-Est: Carolina, Cumberland, Florida, Georgia.

Uniunea sudică: Alabama, Kentucky, Louisiana, Mississippi, Tennessee, River.

Uniunea Sud-Vest: Arkansas, Texas de Nord, Oklahoma, Texico.

Uniunea canadiană de Vest: Alberta, British Columbia, Manitoba, Ontario de Vest, Saskatchewan.

2. Diviziunea africană:

Uniunea misionară Angola cu câmpul misionar: Chokwe, Luz, Owimbundu și Namba.

Uniunea misionară africană centrală: Rhuanda de Nord, Rwankeri, Rhuanda de Sud, Gitwe, Urundi de Vest, Misiunea Buganda.

Uniunea misionară Congo: Congo central, Kirundu, Lomamm Kasai, Songa, Congo de Sud, Tanganika, Chikamba, Bikobo Hill.

Uniunea africană de Sud: Cape, Natal-Transvaal, Kaffirland, Transvaal Delagoa, câmpul misionar african de Sud.

Uniunea africană de Sud-Est: Niasaland de mijloc, Niasaland de Nord, Niasaland de Sud.

Uniunea misionară Zambezi: Rhodesia, Bechuanaland, Rhodesia de Nord, Rusangu, Demu, Rhodesia de Nord-Est, Rhodesia de Sud.

3. Diviziunea australiană

Uniunea australiană: Noua Zelandă de Nord, Noua Zelandă de Sud, Nord New Sud Wales, Australiană de Sud, Sud New Sud Wales, Tasmania, Victoria, Vest australia.

Câmpul misionar: Cook Islands, Polinesia de Est, Fiji, Friendly Islands, Kempsey, Lord Howe Islands, New Guinea, Monamona, Noile Hebride, Niue Islands, Norfolk, Nord Queensland, Papua, Samoan, Solomon Islands.

4. Diviziunea europeană centrală

Uniunea misionară arabică: Egipt, Siria, Irak. Palestina-Trans-Iordania. Uniunea cehoslovacă: Boemia centrală, Moravia-Silezia, Boemia de Nord, Slovacia.

Uniunea germană de răsărit: Berlin, Prusia de Răsărit, Silesia de Jos, Saxonia de Nord-Est, Pomerania, Silesia, Saxonia de Vest.

Uniunea ungară: Ungaria centrală, Ungaria de Răsărit, Ungaria de Vest.

Uniunea Indiilor de Răsărit: Netherlands, Ambon, Patakland, Celebe, Java de Răsărit, Sumatra de Nord, Padang, Sumatra de Sud, Java de Vest.

Uniunea germană de Sud: Austria, Baden, Rhinul central, Bavaria de Nord, Bavaria de Sud, Württemberg.

Uniunea germană de Vest: Hanover, Hansa, Hesia-Westfalia, Olanda, Rhinul, Thuringia; câmpuri misionare:

Bulgaria, Grecia, Liberia, Persia, Turcia.

5. Diviziunea chineză

Uniunea misionară chineză centrală: Honan, Hunan, Hupeh, Kiangi, Shensi.

Uniunea misionară chineză de Est: Anhwei-Kiangsu, Nord Chekiang, Sud Ceckiang.

Uniunea misionară Manciuaria: Kiria, Liaoning, Sungari, Heilungkiang.

Uniunea misionară chineză de Nord: Hopei misiune, Mongolia, Shansi, Shantung.

Uniunea misionară chineză de Sud: Cantonese, Hakka, Kwangasi, North Fukien, Sud Fukien, Swatow.

Uniunea misionară chineză de Vest: Est Kweichow, Est Szechwam, Tibet, Vest Kweichow, Vest Szechwam, Yunnan.

6. Diviziunea Extremului Orient

Uniunea Chosen: Chosen central, Sud Chosen, Vest Chosen.

Uniunea misionară japoneză: Chugoku, Kokkaido, Kanto, Kyrshu, Tohoku.

Uniunea misionară malaeză: Borneo britanic, Statele malaeze, Siam, Singapore, Cambodiam, Cochinchina, Siamul de Est, Siamul de Nord, Sarawak, Borneo.

Uniunea misionară a Filipinelor: Luzon central, Visayan de Est, Luzen de Nord, Luzen de Sud, Wisayan de Vest.

7. Diviziunea inter-americană

Uniunea Antilelor: Bahamas, Cayman Islands, Cuba, Haiti, Jamaica, Portorico, Santdomingo.

Uniunea Carabiană: India franceză de Vest, Guiana, Leeward, Mt. Roraima indiană, Carribea de Sud.

Uniunea misionară americană centrală: Honduras britanic și Insulele Bay, Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Salvador.

Uniunea misionară Columbia-Venezuela: Atlantic Columbia, Columbia centrală, Columbia pacifică, Upper Magdalena, Venezuela.

Uniunea misionară mexicană: Misionarea mexicană centrală, Gulf, Lake, Sierra Madre, Tehuantepec, Yukatan.

Studiul geografiei misionare: „EUROPA“

Europa este continentul cel mai mic al pământului, dar prin situația și cultura sa ocupă locul cel mai de frunte. Împreună cu insulele polare, are 10.000.000 km². Este bine alcătuită, și bogată în câmpii. Clima sa la Nord este polară, și deci nu cresc pomi. Europa centrală are o climă potrivită. Europa de Sud și țările de pe țărmul Mediteranei sunt scutite de frig, dar au ierni umede și veri secetoase.

După regnul vegetal, Europa este împărțită în patru: 1) Regiunea arc-

tică; fără arbori, fără cultura câmpului. 2) Regiunea europeană de mijloc: are tufișuri de pădure și pomi cu frunzele ascuțite, câmpii, lacuri și mlaștini; câmpuri bogate, pomicultura și cultura viței de vie. 3) Regiunea dimprejurul Mării Mediterane; cu tufișuri totdeauna verzi, pluta gorunul, laurul, rodiul, leandrul, mirtul, coconarul, chiparosul, etc. Are untdelemn, și orice fel de fructe dela Sud, și de asemenea grâu și porumb. 4) Regiunea stepelor cu iarbă, între Nipru și Volga este fără pomi, dar bogată în cereale.

Lumea animalelor din Europa aparține la trei regiuni: cea din jurul Mării Mediterane, cea de Vest și Est. Are 23 de feluri de animale de pradă, și multe feluri de animale de casă și sălbatice. Apoi peste 400 feluri de păsări; 6 feluri de broaște țestoase, 33 feluri de șopârle, și 24 feluri de șerpi (trei otrăvitori); și 300 feluri de pești.

Comorile subsolului european sunt foarte bogate. Astfel: aur în Urali și Transilvania; argint în Urali, Carpați, Suedia; mercur în Italia și Spania; platină în Urali; zinc în Anglia, Italia, Polonia; aramă în Anglia, Suedia, Norvegia. Rusia, Ungaria; fier în Anglia, Suedia și România; cărbuni în Anglia, Germania, Belgia, Franța, România și Polonia; sare în Germania, România, Polonia; țiteiu în România, Rusia.

Populația Europei: Cam 450 milioane locuitori, și anume: în mijlocul Europei: Germani, Olandezi, Flamanzi, Scandinavi, Englezi; aproximativ 32%. La Sud-Vest: Francezi, Valoni, Italieni, Spanioli, Portughezi, Români, cam 27%. La Est și Sud-Est: Ruși, Poloni, Cehi, Slovaci, Croați, Sloveni, Bulgari, Letoni, cam 31%. Apoi mai sunt Celții în Wales, Scoția, Irlanda și Bretagne. Grecii, Albanezii, Iudeii, Bascii, Armenii și Țigani. Ungurii, Finezii și Laponii aparțin ramurei ungaro-finice.

Religiuni: 45% romano-catolici, 26% greco-catolici; 24 jum.% protestanți; 4 jum.% necreștini; 2% Iudei; 2% Mahomedani; și câțiva păgâni, printre cari Samoezii și Calmucii.

După împărțirea politică după marele războiu mondial, erau în Europa 34 state, dintre cari 19 republici și 15 monarhii.

Lucrarea adventă a Comunității A. Z. S. s'a început în anul 1864, când a venit aci în Europa un evanghelist polonez care cunoșcuse solia adventă în America. Numele său era M. Czechowski. El a predicat în văile Piemontului, Italiei și Elveției. Unii oameni din Tramelan, Elveția, au primit adevărul despre Sabat și au trimis în America pe un tânăr cu numele Iacob Erzberger, ca să cunoască mai bine lucrarea adventă. Aceasta a fost în anul 1869. În anul 1870

fratele Erzberger veni iarăși în Europa, și a început aci lucrarea adventă. La 14 Septembrie 1874 a venit din America fr. J. N. Andrews, ca prim misionar în Europa; a început să lucreze în Elveția. De atunci lucrarea adventă a făcut progrese în Europa, răspândindu-se neconținut.

Săptămâna a treia sau a patra

Studiul biblic: CAMINUL CREȘTIN

Observațiune: — La această adunare trebuie să fie invitați și părinții. Adunarea să răspândească o atmosferă a unui cămin. Scopul este ca părinții și copiii să fie aduși mai aproape împreună, în consacrare pentru mișcarea adventă, din care și ei fac parte.

(Intrebările și răspunsurile trebuie împărțite între membrii „M. V.“, pentru ca acest studiu să fie un fel de simpoziu, cu mici discuțiuni.)

Text biblic: Iosua 24, 15.

1. Ce este căminul și ce influență are?

Căminul este temelia pentru formarea adevăratelor caractere. Influența căminului formează soarta națiunilor.

2. Cine este modelul nostru?

Modelul nostru este Hristos. Vieța Sa din cămin I-a dat sprijinul în vieța.

3. Ce fel de argument este căminul creștin?

Căminul creștin este un argument puternic pentru Dumnezeu.

4. Ce fel de învățătură efectivă este căminul?

Căminul este o învățătură practică, mai efectivă decât o predică.

5. Ce însemnează pentru cămin o vorbire neprietenoasă?

Vorbirea neprietenoasă este pentru cămin o stâncă mare de piatră, de pe urma căreia multe căminuri suferă naufragiu.

6. Ce este căminul pentru tineri?

Căminul este pentru tineri o chemare de a-și face partea, plecând inimile lor părinților lor.

7. Ce este căminul pentru mamă?

Căminul este pentru mamă o răsplată.

8. Ce este ascuns în cămin?

Soarta care este ascunsă în ascultare.

9. Ce fel de loc trebuie să fie căminul?

Căminul trebuie să fie un loc de refugiu pentru tineretul care stă în ispite, găsind în el răspuns la toate problemele dificile ce-i turbură inima. Dacă căminul său propriu nu poate să-i ajute, trebuie să meargă la un alt cămin creștin, pentru a primi răspuns — dar niciodată pe stradă.

Studiul istoric: SITUAȚIA ORGANIZAȚIEI LUCRĂRII ADVENTE ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ LA SFÂRȘITUL ANULUI 1930.

(Sfârșitul istoriei advente.)

8. Diviziunea Europeană de Nord

Uniunea Baltică: Courland, Estonia, Lituania, Câmpuri Misionare: Livonia, Riga.

Uniunea Britanică: Irlanda, Scoția de Nord, Anglia de Sud, Welsh.

Uniunea Africană de Est: Tanganica de est, Abisinia centrală, Uganda, West Tanganica.

Uniunea etiopiană: Begmdar, Abisinia centrală, Abisinia de Vest, Abisinia de Est, Eritrea, Abisinia de Nord.

Uniunea misionară nigeriană: Nigeria Nord-estică, Nigeria Nord-vestică, Nigeria Sud-estică, Nigeria Sud-vestică.

Uniunea polonă: Polonia Centrală, Polonia de Est, Polonia de Nord, Polonia, Silesia, Galiția.

Uniunea scandinavă: Danemarca, Finlanda, Finlanda Finish, Finlanda Suedeză, Norvegia, Suedia de Nord, Norvegia de Sud, Suedia de Sud, Câmpuri misionare: Islanda, Feroe, Coasta de aur, Sierra Leone, Kamerunul de Nord.

Uniunea Australă: Alto Parana, Buenos Aires, Argentina Centrală, Chile, Magelan, Mendoza, Argentina de Nord-Vest, Uruguay.

Uniunea Braziliei de Răsărit: Bahia, Amazonul inferior, Minas, Pernambuco, Rio-de-Janeiro, Rio espirito, Titikaka, Peruvian.

Uniunea Braziliană de Sud: Uruguay, Goyaz, Matto Grosso, Rio Grand Do Sul, Santa Echaterina, Parana, Sao Paulo.

10. Diviziunea asiatică de Sud

Uniunea Bombay: Marati centrală, Gujerat, Holphaur, Kalyan.

Uniunea Burma: Rangun, Tenasserim, Burma de sus.

Uniunea indiană de Nord-Est: Calcuta, Chota, Nagpur, Bengal, Est, Bengal Sud-Est, Bengal Sud-Vest.

Uniunea indiană de Nord-Vest: Agra centrală, Provinces central, Agra de Est, Agra de Nord, Punjab.

Uniunea indiană de Sud: Ceylon, Malayalam, Tamil, Telgu.

11. Diviziunea europeană de Sud

Uniunea franco-belgiană: Belgia, Franța de Est, Franța de Nord și Franța de Sud.

Uniunea iberică: Spania de Est, Portugalia, Spania de Vest.

Uniunea italiană: Italia centrală, Italia de Nord și Italia de Sud.

Uniunea jugoslavă: Danubia, Moravia, Sava.

Uniunea africană de Nord: Algeria, Maroc.

Uniunea română: Banat-Crișana, Muntenia de Est, Moldova de Nord,

Moldova de Sud, Transilvania, Muntenia de Vest.

Uniunea elvețiană: Germano-elvețiană, Lemane, Câmpul misionar: Misiunea africană ecuatorială, Madagascar, Mauriciu.

12. Diviziunea rusă. (Din cauza condițiilor interne nu se poate raporta.)

Adunările Conferinței Generale

Conferința Generală ținea adunările până la 1889 în fiecare an; de atunci până la 1905, le ținea din doi în doi ani, și din 1905 până în prezent din patru în patru ani. Dela întemeierea Conferinței Generale la 20 Mai 1863, până la 28 Mai 1930, au avut loc 42 de adunări ale Conferinței Generale. Ocazional, au fost la prima adunare a Conferinței Generale 20 de reprezentanți, iar la ultima au fost prezenți 616. Toate adunările Conferinței Generale s-au ținut în Statele Unite ale Americii de Nord. Dintre acestea 32 au fost ținute în Battle Creek, Michigan, 2 în Lansing Michigan, în Rom. N. Y., în Oakland, California, în Mineapolis Minn., în Collese View Nebr., în S. Lancaster Mass. în Washington, D. C., în Milkwaukee, și în San Francisco, California.

Președinții Conferinței Generale până la 1900 au fost: John Byngton 1863—1865; James White 1865—1867; J. N. Andrews 1867—1868; James White 1868—1871; G. I. Buttler 1871—1874; James White 1874—1880; G. I. Buttler 1880—1888; O. A. Olsen 1888—1897; G. A. Irwin 1897—1901; După 1901 au fost A. G. Daniells 1901—1922; W. A. Spicer 1922—1930; C. H. Watson 1930—1936; și J. L. McElhany, 1936—

Studiul geografiei misionare: TARILE DIN EUROPA CENTRALĂ: BRITANIA ȘI IRLANDA

Britania este o monarhie în nord-vestul Europei și cuprinde insulele britanice: Anglia, Scoția, Irlanda, cum și alte insule mai mici. Împreună au o suprafață de 244.041 km² și 44,3 milioane locuitori (Celți, Englezi, un amestec de popoare germano-celtice). Populația este în majoritate protestantă. În Anglia biserica anglicană este biserică de Stat; în Scoția este religia presbiteriană. Oamenii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor de rasă. Dar cea mai mult dezvoltată este industria și comerțul.

În timpurile mai vechi Britania era locuită de Celți și Bretoni. La anul 55 î. Hr. a fost supusă de Romani sub Iuliu Cesar, și făcută provincie romană, și la 410 d. Hr. a fost liberată de către Anglo-Saxoni. Istoria Mării Britanii este foarte bogată și plină de schimbări. Sub Henric al VIII biserica engleză s'a despărțită de cea papală. La anul 1650, a început predominarea Angliei între puterile na-

vale. În anul 1776 Statele Unite s'au deslipit de Anglia.

Lucrarea adventă a început în Anglia pe la anul 1878, venind William Ings, care până atunci lucrase în Elveția, în Anglia, spre a studia posibilitatea de a începe lucrarea aci. El a găsit aici suflete doritoare de adevăr. J. N. Loughborough a venit pe ziua de 5 Ianuarie 1879 din America în Anglia, începând să țină prelegeri publice la Southampton; din acest timp lucrarea adventă a fost întemeiată în Anglia și s'a răspândit de aici asupra celorlalte părți ale Mării Britanii.

PROGRAMUL DIN LUNA AUGUST

Întâia sau a doua săptămână
Cuvântare urmată de discuțiuni: **CE INSEMNEAZĂ A CREDE**

Text fundamental: Luca 18, 8: „Când va veni Fiul Omului, va găsi El oare credință?”

Ioan 20, 17: „Mergeți și spuneți fraților Mei”.

1. Ce timp avea în fața Sa Isus când spunea cuvintele din Luca 18, 8? — Timpul revenirii Sale și al sfârșitului lumii.

2. Ce întrebare punea El în aceste cuvinte?

3. Către cine este îndreptată întrebarea în deosebi?

„Această întrebare a Mântuitorului este adresată către orice clasă de oameni, cari trăiesc astăzi; este adresată adventiștilor și în deosebi tinerilor adventiști de ziua șaptea”.

4. Ce dorință avea Isus, după cele din Ioan 20, 17, și la ce invită El pe ucenicii Săi? — Isus avea dorința ca învierea și înălțarea Sa, la Tatăl și la Dumnezeu Său să fie făcută cunoscut tuturor ucenicilor și tuturor oamenilor. Aceasta, precum și apropiata Sa revenire, trebuie împărtășite fraților Săi de astăzi și tuturor popoarelor.

5. Ce timp ne-a ajuns? — „O criză este acum asupra noastră. Acum prin puterea Spiritului Sfânt trebuie să vestim adevărul pentru aceste ultime zile”. — „Mărturie”, vol. VI, p. 24.

6. Care este sâmburele unei adevărate credințe? — Sâmburele deosebit al unei credințe adevărate este: a face lucrul potrivit la timp potrivit. Dumnezeu este marele Maestru de lucru, și sub supravegherea Sa se pregătește calea pentru lucrarea Sa, lucrare ce trebuie făcută. El procură ocazii, El deschide canale de influență și căile lucrării. Când poporul Său va observa indicația supravegherii Sale și va fi pregătit să lucreze împreună cu El, se va vedea ce lucrare mare se va efectua”.

7. Ce însemnează a crede? — A avea credință însemnează a primi și

a găsi comoara Evangheliei cu toate datoriile sale, pe cari ni le impune.

„Mărturisirile noastre niciodată nu sunt dovadă de credință, până când noi nu ne purtăm astfel”. — „The Christian Herald”.

Philips Brooks zicea odată: „Eu nu cred, ca un om oarecare să fie sincer, umil, să se predea pe deplin lui Hristos, fără ca altcineva să găsească prin el pe Hristos”.

Episcopul Birney a zis: „că dacă 12 oameni ar iubi pe Dumnezeu astfel încât fiecare dintre ei să aducă în primul an numai o persoană la Hristos, și așa în fiecare an ei și adepții lor, să aducă fiecare câte o persoană la Hristos, atunci toți locuitorii pământului ar fi câștigați pentru Isus în timp de 28 ani”. — Idem.

Studiul istoric: SOLIA ADVENTA IN ROMANIA

Străduința mea este de a reda un rezumat al istoriei soliei advente în România. Zic rezumat, din pricină că conducerea minunată a lui Dumnezeu în această lucrare din România ar cere mult mai mult spațiu decât avem disponibil, pentru a reda în totul. În scopul acesta mi-am procurat diferite rapoarte, articole și cărți, din cari scot aceste date istorice, și anume, cărțile: „Our Story of Missions” de W. A. Spicer; „Outline of Mission Fields”; „Entstehung und Fortschritt”, mai multe exemplare din „Year Book”, revista „Semnele Timbului”, numărul jubiliar 1874—1924, protocoalele Comitetului Uniunii, și altele. Afară de aceasta îmi vin în ajutor cunoștințele mele personale despre lucrarea lui Dumnezeu în România, fiindcă sunt legat de ea din anul 1920.

Pentru o mai perfectă cunoaștere, împărțim istoria adventă din România în trei părți sau perioade, deoarece începutul fiecărei perioade înseamnă o nouă eră pentru lucrarea adventă. Prima perioadă cuprinde anii 1870—1900, a doua perioadă anii 1900—1920, și în sfârșit a treia perioadă, 1920 până în prezent, 1941.

Intrarea soliei advente în România până la anul 1900

România este prima țară din sud-estul Europei și a patra țară din Europa, unde a intrat solia adventă întâi. Același evanghelist polonez care a venit în anul 1864 din America în Elveția, răspândind pentru prima oară sămânța soliei advente, a venit de asemenea în anul 1870 și în România, și anume Mihail Czechowski, un fost preot catolic de origine poloneză. Pitești a fost primul oraș din România de unde a fost vestită solia adventă locuitorilor țării noastre. Dosit în România, Czechowski s'a stabilit mai întâi la Pitești și a început să țină acolo conferințe.

Prin conferințele sale a câștigat pentru adevăr pe un cetățean român cu numele de Toma Aslan. Acesta, împreună cu fratele său, a primit credința încă din anul 1870. În anul următor a primit adevărul și un inginer dela C. F. R. cu numele de Lucian de Prato, împreună cu soția sa, Ana de Prato. După moartea soțului ei sora de Prato a plecat în Elveția, unde a rămas credincioasă soliei advente.

În revista noastră franceză „Les signes des Temps”, unul dintre frații noștri din România a publicat în anul 1881 următorul raport despre lucrarea din România: „Noi am auzit de asemenea despre vestirea întregii solii îngerești din Apoc. 14, 6—12, prin care se face cunoscută revenirea Domnului Hristos în mărire, tuturor locuitorilor pământului... Comunitatea noastră numără 13 membri. Afară de aceștia mai avem câțiva vizitatori, cari sunt prieteni de adevăr și cari doresc să păzească Sabatul; dar pentru a putea face aceasta, ei se silesc a înlătura toate obstacolele. Membrii păzesc cu stricteță ziua Domnului și eu sper că în curând o vor păzi și prietenii cari sunt împreună cu noi”. De aici putem trage concluzia că lucrarea întregii solii îngerești a fost întemeiată deja în anul 1881 în România. În anul 1883, unul dintre credincioșii din România a luat parte la o conferință din Elveția. El a rugat să se trimeată evangheliști în România. Chiar în același an au venit predicatorii A. C. Bourdeau și Bertola în România. În rapoartele lor ei au comunicat că la prelegerile pe cari le țineau în limba franceză la Pitești, au venit multe persoane. După ce acești frați au părăsit România, s'a risipit mica Comunitate din Pitești, și se părea că lucrarea adventă din România se va dizolva. Fratele I. R. Conradi vizită această grupă în anul 1886, însă cu toate acestea nu s'au mai găsit decât două persoane, cari rămăseseră din prima grupă, și anume soția fratelui Toma Aslan, care murise între timp, și fratele său.

Lucrarea misionară a A. Z. S. a început însă din nou, când, în anul 1891, s'au stabilit coloniști germani adventiști și cari veniră din Crimeea (Rusia) în satul Sarighiol (Dobrogea). Acestia erau frații Krüger, Greutz, Bajerle, și alții. Ei au început să vestească solia, ținând adunări de rugăciune și făcând lecturi biblice. În anul 1892 predicatorul C. Waggoner a venit în România. După scurt timp a organizat o grupă de vreo 30 membri la Sarighiol. În anul 1896 a venit și fr. L. R. Conradi la Sarighiol și a vizitat împreună cu predicatorul Waggoner localitatea Cobadin, unde locuise fratele Andreas Seefried, care fusese pe atunci presbiterul Comunității baptiste de acolo. Cu ocazia a-

cestei vizite, fr. Conradi a ținut o conferință prin care fr. A. Seefried a fost convins de adevărul soliei întregi și a început să păzească Sabatul. După aceea fr. Seefried a lucrat câțiva ani ca lucrător biblic. De asemenea a lucrat câțiva timp în țara noastră și fr. Babienco, primul lucrător misionar din Rusia, care scăpase din exil și se refugiase în România. În timpul acesta au fost organizate două grupe cu 61 membri. Una din aceste grupe se afla la Anadolchioiu și a doua la Viile Noi, lângă Constanța. Aceste grupe au fost vizitate în anul 1899 de predicatorul I. F. Hünnergart, care venise un an în urmă din America în Europa. Scurt timp după aceea frații noștri din grupa Anadolchioiu au început să emigreze în America. Până la sfârșitul anului 1899 au rămas numai aproximativ 20 membri în toată țara, și aceștia se aflau în două mici grupe la Sarighiol și Viile Noi. Toți membrii din această grupă dela Viile Noi au plecat în anul acesta în Germania, prin repatriere. Acesta a fost deci rodul soliei advente în România dela anul 1870—1900.

Studiul geografiei misionare: GERMANIA

Germania este situată în Europa centrală, mărginindu-se la Nord-Est cu Marea Baltică, la Nord-Vest cu Marea de Nord; la Răsărit cu Rusia, la Sud cu Italia și Elveția și la Vest cu Franța, Belgia și Olanda. Are 82 milioane de locuitori. Țara este locuită aproape numai de germani; cât privește confesiunile, 65,2% sunt protestanți, 33,1% catolici, 0,9% Ebrei, și 0,8% alte confesiuni. Capitala este Berlin cu 3.804.000 locuitori.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, însă mai presus de toate s'a dezvoltat industria care livrează fabricate speciale. De asemenea oamenii se ocupă și cu pescuitul. Cât privește cultura, Germania stă pe o treaptă foarte înaltă.

Germania are o istorie foarte veche și bogată. Către sfârșitul secolului al II-lea, au avut pentru prima dată legături cu România. Sud împăratul Augustus, Romanii au ocupat malul drept al Rinului, au fost însă bătuți de conducătorul armatelor germane, cu numele Arminius, sau Hermann, în pădurea Teutenburg și astfel au fost respinși. În timpul emigrațiilor popoarelor din secolele IV și V triburi germane au jucat un rol foarte însemnat, contribuind la prăbușirea împărăției mondiale a Romanilor. Reformațiunea din secolul al XVI, a început în Germania, și s'a răspândit de aici mai departe. Cât privește războaiele, Germania a trăit în mare dușmănie cu Franța, un fapt care s'a și petrecut în timpul războiului mondial.

Solia adventă intrase deja în anul 1844 în Germania. O familie din Würtemberg nu numai că primise solia adventă, însă împreună cu ea și adevărul Sabatului. Fiind vizitată această familie de către frații noștri în anul 1893, ei au putut constata că această familie rămăsese credincioasă adevărului. Lucrarea adventă însă a început să se desvolte într-o măsură mai mare în Germania, abia după ce a sosit fr. J. N. Andrews și J. Erzberger în provincia Rinului, la anul 1875, unde au fost trimise scrieri în limba germană din Basel, Elveția, și unde câteva persoane au primit adevărul.

Săptămâna a treia sau a patra

Cuvântare: ADEVARĂȚII NOBILI ȘI EROI AI LUMII

Text fundamental: Isaia 9, 5. 6; Mat. 5, 13. 14.

Ce provocare ne revine nouă ca tineri adventiști, când observăm pe nobili și eroii lumii! Acești nobili și eroi nu sunt însă eroi în războaie și cruzimi, nici nu se deosebesc prin bătăliile sângeroase pe câmpurile de luptă, ci sunt eroi ai credinței, ai credincioșiei, ai moralității, curățeniei și dreptății.

1. **Enoch.** — Curat în inimă, sfânt în viață, credincios și predat în credință și plăcut, pe voia lui Dumnezeu". (1 Moise 5, 24; Ebr. 11, 5.)

2. **Noe.** — Evlavios, ascultător, curat și necorupt și drept în mijlocul unei generații corupte, batjocoritoare și necredincioasă; plin de speranță și înflăcărat cu spiritul misionar. 1 Moise 15, 6; 18, 1; Ebr. 11, 8—19; 1 Moise 6, 5—9; 22; 2 Petru 2, 5.

3. **Abraam.** — Un om cu o credință neclintită, ascultător și unul care nu s'a îndoit niciodată față de făgăduințele lui Dumnezeu; un tată iubitor și îngrijitor, și un prieten al lui Dumnezeu. 1 Moise 15, 6; 18, 19; Ebr. 11, 8—19; Iacob 2, 23.

4. **Iosif.** — Curat, cast, modest, credincios, un om care nu voia să facă pe nimeni să sufere; iertător și gata a da ajutor. 1 Moise 39, 5—10; 41, 49, 55. 56; 45, 1—8.

5. **Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.** — Bărbați ai credinței, onorați, cumpătați, credincioși, înțelepți și evlavioși, cari ascultau mai mult pe Dumnezeu lor decât pe un rege ambițios pentru onoare, și cari nu se închinau la zei. Dan. 1, 8. 20; 3, 12—18; 6, 11—23.

6. **Pavel.** — Un zelos pentru legea lui Dumnezeu; pocăit și plin de zelul credinței și al misiunii, pune mai pe sus de orice cunoștință omenească cunoștința lui Hristos; fără teamă și disprețuind moartea, vestea Evanghelia lui Hristos într-o lume adâncită în

adorarea zeilor, o lume coruptă, imorală, și nu se teme nici de Iudeii dușmănoși, nici de tiranul și desfrânatul Nero.

7. Asemenea nobili și eroi nu găsim numai în Biblie, ci și în timpurile creștine: Hughenoții, Waldenzii, Wycleff, Huss, Jerom, Luther, Tyn-dal, Knox, Zinzendorf, și mulți alții.

(Nu este nevoie ca toate aceste versete să fie cetite la ora Cercului Tinerimii, ci să se ceară tinerilor să le redea pe scurt. Să li se ofere de asemenea ocazia ca să amintească și alți eroi ai credinței, și să se transforme astfel cuvântarea într-o discuție interesantă.)

Studiul istoric: SOLIA ADVENTA IN ROMANIA DELA 1900—1920

În anul 1900 lucrarea de evanghelizare a soliei advente a început în România cu o putere nouă, și de data aceasta chiar la București. Mai multe persoane, cari erau doritoare de mântuire, au primit adevărul. Intre aceștia se afla și sora Anna Klör și fr. Blaha, cari au rămas până astăzi membri credincioși ai Comunității A. Z. Ș. din București. Astfel a fost organizată în anul 1904 prima grupă A. Z. Ș. din București, capitala țării, sub conducerea fr. Ghinter. Incepând cu acest timp, mai multe persoane au vizitat aceste adunări și au primit solia adventă. În anul 1906 grupa A. Z. Ș. din București a numărat aproximativ 20 membri. În acest an a făcut cunoștință cu adevărul și fr. P. P. Paulini și l-a și primit. El era pe timpul acela student în medicină. Un an mai târziu a primit adevărul și fr. Ștefan Demetrescu, care era pe atunci ofițer activ în armata română.

Aceasta a fost urmarea faptului că fr. Paulini făcu serviciul militar în aceeași companie în care era și fr. Demetrescu, și după ce fr. Paulini primise adevărul, l-a făcut cunoscut și fr. Demetrescu. În același an, adică 1907, acești doi frați au vizitat Școala Misionară Friedensau (Germania) și acolo li s'a mai adăogat și un alt frate din România, și anume, fr. Constantin Popescu, care primise adevărul la Viena, Austria. Fr. Popescu plecase la Viena pentru a studia arta sculpturii.

Incepând din acest timp, solia adventă începea să-și asigure intrare în inima populației din România. Așa de exemplu în anul 1909, în toiul unei nopți, trei țărani cari merseseră aproximativ 50 km. pe jos, până la București, se îndreptară spre locuința fr. Ghinter. Bătând la ușă au fost întrebați prin fereastră, cine sunt și ce vor. Răspunsul lor a fost: „Căutăm calea mântuirii și am auzit că o putem afla prin acest bărbat”.

Dar și dușmanii soliei advente au început să se îmulțească. N'am în-

tâmpinat numai opoziție, dar a început chiar o prigonire. Fr. Paulini venise între timp dela Școala Misionară din Friedensau și i se încredințase conducerea lucrării în România. El a început lucrarea lui la București. Opoziția creștea însă din ce în ce.

Cât privește organizația, lucrarea din România s'a desvoltat în modul următor: Dela anul 1901—1907 câmpul din Europa, inclusiv Răsăritul apropiat fusese organizat ca Conferință Generală Europeană, apoi însă fusese împărțită în Conferințe de Uniune sub numele de „Uniunea Britanică, Scandinavică, Germană, Rusă, Latină și Levant”. La uniunea Levant aparținea și România ca un câmp misionar. În anul 1912 a fost organizată Uniunea Dunăreană, careia i s'a anexat și câmpul misionar român. La sfârșitul anului 1909 am avut 114 membri la București, 27 la Constanța și 3 la Sinaia, deci în total 144 în toată țara. La începutul anului 1914 erau 523 membri în țară și acuma câmpul misionar din România a fost transformat într-o Conferință independentă, cu a cărei conducere a fost însărcinat fr. Paulini. Numărul membrilor crescuse din an în an și în anul 1916, înainte de a intra România în război, numărul crescuse la 834. Acum începuse însă războiul și lucrarea nu putea fi făcută atât de sistematic pentru că puținii lucrători au fost aproape toți mobilizați; cu toate acestea ea s'a menținut.

Studiul geografiei misionare: OLANDA

Olanda sau țările de jos, este regatul dela Sud-Est de Marea Nordului, cu 34.186 km² și cu 7.000.000 locuitori. Aproape toată țara este șes. Cât privește confesiunile, 3,3 milioane sunt protestanți, 2 milioane catolici, 110.000 Ebrei, și restul alte confesiuni. Olanda este renumită prin cultivarea de plante mercantile și de bulbi de flori cât și prin creșterea vitelor. În Marea Nordului locuitorii pescuesc scrumbii cât și stridii. În India de Vest și Est Olanda posedă multe colonii și prin urmare are un comerț înfloritor cu aceste colonii.

Pe timpul lui Iuliu Cezar Olanda a fost locuită de Batavi și Frizi. După ce a fost liberată de stăpânirea română a fost anexată Franței. În secolele următoare a ajuns apoi sub stăpânirea Germaniei, precum și a Austriei și astfel are o istorie bogată în schimbări. În anul 1815 a devenit un regat independent sub Wilhelm I de Orania. În timpul războiului mondial, Olanda a rămas strict neutră.

Solia adventă și-a făcut intrarea în Olanda prin cărți germane cari au fost vândute în această țară. În anul 1893 fr. R. G. Klingbeil s'a mutat din Germania în Olanda, începând în

orașul Rotterdam lucrarea publică. Solia adventă s'a înrădăcinat din timpul acela în Olanda, făcând tot mai mari progrese.

PROGRAMUL DIN LUNA SEPTEMBRIE

Intâia sau a doua săptămână

Lectură: „Politețea”

Text fundamental: „In cinste, fiecare să dea întâietate altuia”. Rom. 12, 10.

Ai gândit tu vreodată să ai un milion de dolari, și să-ți clădești palate? Dar, ce ai face tu cu ele, dacă le-ai avea? Ascultă, chiar aci, în mâna ta, este o bogăție de nespul! Aceasta este bucata de aur magnetică a politeței și a buneii maniere. Aceasta valorează pentru tine mai mult decât îți poți închipui, și este lucrul cel mai necesar pentru viață.

Intr'o zi un tânăr a plecat din partea de răsărit a Statelor Unite în partea de vest, cu gândul de a-și găsi acolo norocul. El avea bani puțini, și în perspectivă nu avea nici chiar post, dar el poseda ceva valoros — maniere bune. S'a întâmplat ca acolo să fie o licitație, și celui care făcea licitația plăcându-i tânărul, l-a angajat ca slujbaş. Politețea și vorbirea plăcută a tânărului, au făcut impresii bune oamenilor cari veniseră la licitație. În oraș ei aveau nevoie de un profesor, și au rugat pe tânăr să primească acest post. El a primit postul și acesta a fost începutul carierei sale, care l-a dus până aproape de „Casa albă” (postul de președinte). Acest tânăr se numea Stephen A. Douglas. Este adevărat, la alegere el a fost învins de Abraam Lincoln, adversarul candidat al său, dar ceea ce își amintește poporul încă și astăzi despre Stephen A. Douglas, nu este faptul că el n'a reușit la alegeri, ci faptul că el a fost destul de mărinimos, destul de prietenos, și a fost binevoitor să țină pălăria lui Lincoln, când acesta a fost așezat ca președinte al Statelor Unite.

„Politețea”, zice George Eliot, „este ca un balon de aer; poate să nu fie nimic acolo, dar ea conduce minunat în înălțime”. O altă definiție asemănătoare sună: „Politețea este, a spune și a face lucrurile cele mai politicoase în modul cel mai politic”. Lucrurile politeței și amabilității, lucrurile pe cari le-ai făcut în mod desinteresat, sunt cari te caracterizează ca un adevărat bărbat, sau ca o adevărată femeie nobilă.

Și afară de aceea, cei cari se cred înțelepți nu sunt totdeauna înțelepți.

Un bătrân zice, că s'ar fi plimbat într'o zi pe una din străzile orașului Cambridge și a întâlnit trei studenți dela Universitatea Harvard. Observând barba sa lungă, ei s'au gândit

să-și facă o gluma și să-și arate istețimea lor. Când au trecut pe lângă el, unul a zis: „Bună seara, părinte Abraam”. Celălalt: „Bună seara, părinte Isaac”. Iar al treilea a zis: „Bună seara, părinte Iacob”.

Bătrânul s'a oprit, s'a întors către ei și a zis: „Eu nu sunt nici Abraam, nici Isaac, nici Iacob, însă vreau să vă spun cine sunt: eu sunt Saul, fiul lui Kiș, trimis să caut cei trei măgari ai tatălui meu; și iată că i-am găsit”.

Studiul istoric: ORGANIZAREA UNIUNII ROMANE

Prăbușirea vechei monarhii Austro-Ungare a venit în toamna anului 1918 și odată cu aceasta, prăbușirea unei epoci întregi. Harta geografică a Europei a primit o formă nouă, căci unele formațiuni de state vechi s'au disolvat, pe când altele noi le-au luat locul. De asemenea a primit o nouă înfățișare și vechiul regat al României, care se alcătuisese numai din provinciile: Muntenia, Oltenia, Moldova și o parte din Dobrogea, prin anexarea la țara-mamă a provinciilor: Transilvania, Banat-Crișana-Maramureș și Bucovina, cari au fost deslivate din vechea monarhie Austro-Ungară, și Basarabia, din Rusia. Afară de aceea i-a mai fost anexată și o parte din Dobrogea, pe care o primi dela Bulgaria. În felul acesta s'a format România Mare cu o populație de 18.000.000 locuitori. După ce România a mai avut un scurt războiu cu Ungaria în anul 1919, au trecut și norii întunecoși ai războiului. Acum se putea face și o constatare în sânul lucrării advente spre a vedea ce influență avusese războiul asupra progresului soliei advente din țara noastră. Chiar dacă lucrarea a progresat mai puțin cât privește organizația și administrația, totuși nu s'a putut observa o pierdere prea mare în numărul membrilor. În anul 1916 s'a raportat un număr de 834 membri în Conferința Română A. Z. S. care cuprindea pe atunci tot vechiul regat, iar la sfârșitul anului 1918 se aflau în aceeași conferință 790 membri cari erau împărțiți în următoarele Comunități: Alexandria 11 membri, Bârlad 30, Brăila 40, București Centru 143, București Nord 125, Buzău 14, Constanța 8, Constanța Viile Noi 23, Craiova 81, Focșani 25, Galați 11, Iași 37, Ploesti 107, Posesti 6, Putineiu 8, Râncezi 50, Tâmboești 44, Turtucaia 27.

Prin anexarea noilor provincii era nevoie și de o nouă organizare a lucrării advente. Dela 8—11 Iulie 1920 a avut loc o Conferință la București la care au luat parte 682 membri din toată țara, și anume: români, germani, maghiari, ruși, ruteni, bulgari, armeni și greci. În acel timp erau în România Mare în total 2.000 membri și ceva peste 50 Comunități și grupe. La această conferință au luat parte frații

A. G. Daniels, Președintele Conferinței Generale, L. H. Christian, Președintele Diviziunii Europene și Guy Dail, Secretarul ei. Cu ocazia acestei conferințe s'au pus temeliiile pentru o nouă lucrare în România. S'a organizat „Uniunea Română a Comunităților Evanghelice ale Adventiștilor de Ziua-Șaptea din România”, care funcționase cu începere dela 1 Ianuarie 1920 în mod provizoriu și care se compunea din vechiul regat și nouile provincii. Fratele P. P. Paulini a fost ales ca Președinte al Uniunii. Această Conferință a fost, așa dar, și prima Conferință pe Uniune din România. Cu această ocazie au fost formate în Uniune și Conferințele locale în mod definitiv. Vechea Conferință Română a fost împărțită în două, și anume: Conferința Muntenia cu fr. P. Paulini ca conducător, cu sediul la București; Conferința Moldova cu fr. Ștefan Demetrescu ca Președinte și cu sediul la Focșani; apoi Conferința Transilvania cu fr. Mayer Bertschi ca Președinte, cu sediul la Sighișoara, și Câmpul Misionar Banat cu fr. P. P. Paulini ca Președinte oficial, unde lucra însă fr. C. Popescu, ca ajutorul Președintelui. Conferința Muntenia consta din Muntenia, Oltenia și Dobrogea. Conferința Moldova, din Moldova, Basarabia și Bucovina. Conferința Transilvania și Maramureș, Câmpul Misionar Banat, din Banat și Crișana.

Era evident că România necesita mai mulți lucrători, căci în toată țara erau numai 7 predicatori întăriți prin binecuvântare și câțiva lucrători biblici. Predicatorii erau fr. P. P. Paulini, Președintele Uniunii, fr. Ștefan Demetrescu, Președintele Conferinței Moldova, fr. Mayer Bertschi, Președintele Conferinței Transilvania, și predicatorii de acolo: A. Wegner, St. Kelemen, H. Bauer și C. Popescu în Banat. Ca lucrători biblici în Conferința Muntenia erau: I. Stănescu, A. Darie, D. Făurescu, G. Dașoveanu, Gh. Stănescu și A. Văcăreanu, care pe atunci era Secretarul Uniunii. În Moldova erau: N. Păduraru, V. Iacobovici, I. Toma, A. Petrescu și, ca colportor și lucrător biblic N. Dorobăț. În Transilvania: I. Gaspar, M. Manchen, I. Polder, P. Betea, M. Gehann, și surorile J. Antal, și E. Vitariși. În Banat era fr. Gh. Motorca.

În legătură cu această Conferință a Uniunii din anul 1920, s'au făcut și planuri pentru înființarea unei tipografii, a unei școli misionare și a unui dispensar medical. Fr. Christian, Președintele Diviziunii Europene, a venit în primăvara anului 1920 la Chicago, și vizitând Comunitatea germană A. Z. S. de acolo a întrebat pe fr. și sora Hermann, dacă n'ar vrea să se întoarcă în Europa. Ei au răspuns: „Noi ne-am consacrat lui Dumnezeu și suntem gata să lucrăm ori unde pentru Domnul; până acum

insă nu ne-am gândit încă să ne întoarcem în Europa". Insă către începutul lunii Iunie a primit din partea Conferinței Generale invitarea de a pleca ca misionar în România. În luna August au părăsit Chicago și au sosit la începutul lui Septembrie 1920 la Sibiu. Către sfârșitul lunii Octombrie au venit la București în câmpul lor cel nou de lucru. În Decembrie a aceluiaș an, fr. Hermann a primit, pe baza unei hotărâri a comitetului Uniunii, conducerea provizorie a Conferinței Muntenia. Nu numai ce privea lucrarea de evanghelizare, dar și în privința financiară și administrativă lucrarea adventă avea să fie pusă pe noi baze în România. Fr. Fasnacht primind însărcinarea de cassier al Uniunii a sosit din Elveția cu familia sa la București în anul 1920. Scurt timp după aceea a luat în primire casieria Uniunii, slujbă pe care a deținut-o până la înapoierea sa în Elveția. În anul următor au fost puse și Conferințele, cât privea administrația lor, pe o bază mai solidă, primind și câte un cassier. În Decembrie 1920, fr. A. Wegner a primit conducerea Conferinței Transilvania.

Studiul geografiei misionare: „AUSTRIA“

Austria, înainte de încorporarea sa la Reichul German, a fost țara din Europa centrală, care cuprindea cea mai mare parte a Alpilor de sus, suprafața ei fiind de 83.904 km², cu o populație de 6.530.000 locuitori, cari cu mici excepții, sunt aproape toți de națiune germană. Statul constă din nouă așa numite „provincii unite“. Capitala este Viena, cu 1.900.000 locuitori. Cât privește confesiunile, majoritatea sunt romano-catolici. În anul 1919, după încheierea războiului mondial, Austria a devenit republică, și acordă o deplină libertate de cult.

Prin întinsele sale păduri, Austria are o mare economie națională. Locuitorii ei se ocupă cu creșterea vitelor. Către sfârșitul secolului al X întâlnim pentru prima dată numele de Austria, când Carol cel Mare a înființat Marca de Est, provincia sub râul Ems, împotriva Avarilor, punând astiel temelie Austriei. În anul 1278, Austria a venit sub stăpânirea Habsburgilor, cari au domnit aici până la prăbușirea vechei monarhii austro-ungară în anul 1919. Istoria ei este plină de peripeții și războaie.

Vechea Austrie, cu biserica sa catolică, de stat, a fost hotărâtă să excludă protestantismul din țară, și astfel a fost foarte greu ca solia întreită să-și găsească intrare acolo. În anul 1890, au fost răspândite câteva tractate, în Boemia, care aparțineau pe timpul acela Austriei. Într-o localitate din apropiere de Praga, un baptist a celit aceste tractate și a primit adevărul în anul 1892. În anul

1893 primise adevărul o tânără în Viena. În anul 1906 a fost începută lucrarea adventă în Viena, în mod sistematic. La început însă se făcea lucrul acesta în mod secret, prin fratele I. Wolfgarten, fiindcă era strict interzis de a se ține adunări. Mai târziu însă s'a înființat o asociație de prelegeri. Lucrarea însă a înaintat numai cu greu. Dela războiu încoace însă merge mult mai bine.

A treia sau a patra săptămână

Lectură însoțită de discuțiune: HOTARIREA; GASIREA DE SINE

Era un băiat sărman, desculț și cu niște haine uzate și vechi, care nu avea pe nimeni care să se fi îngrijit de el. Într-o zi s'a deșteptat în el ambiția să fie angajat la una din firmele mari ale orașului Glasgow. După un scurt timp, stătea înaintea unui funcționar inferior, al acestei firme, aducându-i la cunoștință rugămintea sa, de a fi angajat curier. Funcționarul acela s'a uitat la el și privirea lui căzând asupra picioarelor goale ale băiatului, i-a zis: „Tu ai nevoie de o pereche de ghete“. Băiatul s'a întors imediat la lucrul său modest de mai înainte.

În curs de câteva săptămâni, el își economisise destui bani pentru a-și putea cumpăra o pereche de ghete eftine pe cari le-a încălțat numaidecât. Apoi el se prezentă din nou aceluia funcționar. „Acum am o pereche de ghete“, zise el. Funcționarul însă observase că el are niște haine vechi și uzate și de aceea i-a zis cu politețe: „Băiatule, tu ai nevoie de un costum nou“. Băiatul n'a mai zis niciun cuvânt, ci s'a întors la lucrul său.

După câteva luni, a venit din nou, purtând un costum nou. „Am acum și haine“, zise el funcționarului. Acesta se uită la el, și apoi își aduse aminte de acel băiat desculț, care venise cu câțva timp mai înainte la el. El s'a interesat acum mai de aproape și l-a întrebat: „Poți să citești și să scri?“ „Nu“, a fost răspunsul. „Tu trebuie să știi a ceti și a scri dacă vrei să găsești la noi ocupație. Regret foarte mult“.

Băiatul n'a mai vrut să audă această expresie de regret. El s'a angajat la un grajd de cai, și a început să frecventeze niște cursuri serale, pentru a învăța să citească și să scrie. După ce își câștigase educația necesară, s'a întors la acea firmă.

„L-am angajat imediat“, zise conducătorul firmei, „și mi-am zis: Într-o bună zi va lua el locul meu“. Și într'adevăr, așa a fost. Căci într'un timp de 15 ani, băiatul care fusese angajat ca curier, devenise asociatul cel mai tânăr al firmei.

Ce a făcut ca acest băiat să aibă un asemenea succes? (Discuțiune)
Lucrarea lui Dumnezeu are astăzi

nevoie tocmai de asemenea tineri. Ea necesită și astfel de tinere cari să fie hotărâte să aibă o țintă. (Aici deșteptați și încurajați o discuțiune a acestui subiect. Puneți la diferite persoane întrebarea, cum ar începe, dacă s'ar afla în asemenea situațiune în care s'a aflat acel băiat desculț, și dacă li s'ar spune că ei ar trebui să-și câștige mai întâi educația necesară, pentru lucrarea pe care doresc să o facă. Și având în vedere că cei mai mulți dintre tinerii noștri nu pot vizita Școala noastră Misionară, cât de însemnat este pentru ei să studieze studiile M. V. din Gazeta Slujbașilor).

Studiul istoric: ORGANIZAREA SOC. „CUVANTUL EVANGHELIEI“ și DEPART. COLPORTAJULUI

Anul 1920 este din toate punctele de vedere o piatră de amintire însemnată pentru lucrarea adventă din România. În acest an nu numai că a fost organizată Uniunea Română, cât și cele patru Conferințe locale, ținându-se prima Conferință pe Uniune, dar s'au făcut și planuri pentru dezvoltarea temeinică a lucrării editoriale și administrării bunurilor Comunității. Sâmburele acestor planuri consta în faptul că s'a înființat o Societate, recunoscută legal, fiindcă noi nu eram recunoscuți ca denominațiune religioasă. Această Societate a primit sub numele de „Cuvântul Evangheliei“ Soc. Cooperativă Românească pe Acțiuni din partea Tribunalului Ilfov, Secția I-a prin sentința No. 500 din 12 Octombrie 1920, recunoașterea și autorizațiunea legală de a funcționa. Printre membrii fondatori ai acestei Societăți erau fr. P. P. Paulini, St. Demetrescu, El Albulescu, cum și I. Stroescu, Gh. Teodorescu, A. Crăciunescu, A. Darie, C. Florescu și N. Jelescu.

În diferitele câmpuri lucrătorii erau foarte zeloși în a câștiga suflete pentru adevăr, a înființa Comunități noi, și a organiza din nou pe cele vechi. Domnul a dat binecuvântarea Sa, și raportul Uniunii la sfârșitul anului 1920 arată 99 Comunități și grupe cu un număr total de 2.540 membri. Lucrarea de colportaj era încă la începutul ei. Totalul vânzării pentru anul 1920 a fost de lei 101.782. În luna Septembrie 1921, ținându-se la Focșani în propria noastră sală de adunare prima Conferință, la care au luat parte fr. Spicer și Town și fr. Christian dela Diviziune, s'a mai completat organizațiunea Uniunii, înființându-se departamentul Misiunii Interne și al lucrării de colportaj pe Uniune. Fr. P. Hermann a fost însărcinat cu conducerea acestor două Departamente, însă în acelaș timp trebuia să facă și lucrarea pastorală a unui predicator în Conferința Muntenia. Prima datorie a noului conducător de Departamente consta în a

organiza lucrarea de colportaj. Până atunci fuseseră numai șase colportori mai mult sau mai puțin activi. Pentru a pune lucrarea de colportaj pe noi baze, fr. Hermann a aranjat în trei orașe centrale câte un curs de colportaj de 10 zile, adresând tuturor fraților un călduros apel pentru a lua parte la aceste cursuri și a intra în lucrarea de colportaj. Primul curs de felul acesta a fost ținut la Cluj dela 21—31 Octombrie 1921 și 29 colportori au plecat de aci în lucrare, între cari: A. Nemeș, M. Laszlo, H. Prewlitz, I. Duma, M. Baier, M. Demeni. Cursul următor de colportaj a fost ținut la București dela 1—11 Decembrie 1921. De aci au plecat alți 31 frați în lucrarea de colportaj, între cari: N. Voinea, I. Bran, D. Ceaușu, I. Șolea, C. Mateescu, A. Cazan. Dela 6—13 Aprilie 1922, s'a ținut al treilea curs de colportaj la Iași. Un număr de 16 colportori au intrat și aci în lucrarea de colportaj, între cari: V. Iacobovici, N. Dorobăț, St. Moroșan, Gh. Darie, C. Grăjdinoiu Ionescu, T. Todur, N. Bonciuc, C. Pribeagu, V. Vlahopol, N. Alexe, ș. a. în total 16 persoane. Dintre aceștia însă unii colportase și mai înainte. Așa dar, în timpul dela sfârșitul lui Octombrie până în Aprilie 1922, în lucrarea de colportaj au intrat 75 frați și surori. Mai mult decât jumătate dintre ei au lucrat ca colportori permanenți, iar ceilalți ca colportori ocazionali. Succesul organizării Departamentului Misiunii Interne și al Lucrării de Colportaj ni-l arată următoarele cifre: Vânzarea totală a literaturii în cuprinsul Uniunii a fost în anul 1921 de Lei 365.572, din care frații noștri colportori vânduse de 104. 822 lei, și din această sumă în luna Decembrie, după cele două cursuri de colportaj suma de 40.741 lei. Vânzarea totală pe Uniune în anul 1922 a fost de 2.114.176 lei. Din această sumă colportorii au vândut literatură în valoare de 649.647 lei. În comparație cu anul 1921 această înseamnă în vânzarea colportorilor un plus de 544.825 lei și pentru vânzările totale din Uniune un plus de 1.750.504 lei. Trebuie amintit afară de aceea că lipsa cea mare de lucrători a făcut ca unii dintre frați cari promiteau să fie buni colportori, au fost angajați ca lucrători biblici, imediat ce și-au câștigat experiențe practice în lucrarea de colportaj, căci pe atunci încă nu exista școala misionară. Astăzi se găsește un mare număr al acestor pioneri colportori în lucrarea adventă din România, slujind ca predicatori, lucrători biblici și în alte ramuri.

Studiul geografiei misionare: **UNGARIA**

Ungaria este țara din Sud-Estul

Europei centrale. După împărțirea vechei monarhii austro-ungare mărirea sa a rămas de 93.010 km² și cuprinde câmpia ungară de sus și de jos a Dunării plus teritoriile luate în urma revendicărilor din ultimul timp. Are 9 milioane de locuitori, dintre cari 550.000 sunt germani. Locuitorii se ocupă cu agricultura însă și cu industria.

Ungaria este Panonia, provincia de altădată, de odinioară. În 895 s'au așezat aci Maghiarii (Ungurii). Creștinismul a fost introdus sub prințul lor Ștefan cel Sfânt (997—1038). În anul 1141—50 d. Hr., sub regele Geiza al II-lea au fost chemați coloniști germani în țară; Șașii cari au șezut în Transilvania, aparțineau pe atunci Ungariei. Dela 1526—1699 Ungaria a fost ocupată de Turci, apoi veni sub dinastia de Habsburg, și astfel în decursul anilor fu formată monarhia austro-ungară, și după separarea acesteia în 1919, și după disolvarea republicii de pe atunci, s'a ajuns la țara constituțională de astăzi.

În vechea Ungarie, adevărul a rămas viu de-a-lungul secolelor, dar de prima dată venirea misionarului J. F. Hünergardt, a fost începută lucrarea adventă în anul 1900 în mod temeinic; și după editarea unei reviste în limba ungară, lucrarea a luat avânt, făcând progrese.

P. Hermann

(Urmare dela pag. 8)

dăm pe față în activitatea noastră. El prețuește mai mult iubirea și credințioșia cu care lucrăm, decât cantitatea lucrului făcut". — „Parabolele Domnului Hristos”, p. 368.

„Aprobarea din partea Domnului nu este dată din cauza mărimii lucrului săvârșit, ori pentru lucrurile cele multe pe cari le-am câștigat, ci pentru credințioșia chiar în puține lucruri. În fața lui Dumnezeu nu prețuește atâta rezultatele pe cari le obținem, cât motivele pentru cari lucrăm. El prețuește bunătatea și credințioșia mai mult decât mărirea lucrului săvârșit”. — „Mărturii”, vol. II, pp. 510. 511.

De cugetat

Abaterea dela principiile cele drepte seacă puterea de a rezista, aduce pierdere personală și atinge și soarta altora.

Aducerea vieții noastre în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu are „făgăduința vieții de acum și a celei viitoare”. 1 Tim. 4, 8.

Cereți

Mult valoroasa și folositoaie carte

DIETA

și

HRANA

de E. G. White

frumos legată în pânză

Prețul ei foarte mult redus, 150 lei, o face a putea fi procurată de fiecine membru.

Tirajul redus care s'a scos din această carte ne face a atrage din vreme atenția tuturor a se grăbi.

Sfaturile alese cuprinse în cele peste 450 de pagini fac din această carte o comoară de învățături.

Nou

A apărut o nouă și mult interesantă broșură în 16 pagini

VINO,

ISUS TE CHIAMĂ!

de D. Florea

GAZETA SLUJBAȘILOR

Revistă lunară

Inscrisă sub No. 323/938. Trib. Ilfov

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr 10 lei

Abonamentul pe un an 40 lei

Redacția și Administrația

Strada Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116

București, IV.

Aprobat de Serviciul Central al Cenzurii, București

Tip. și Edit. „C. E.” Strada Mitropolitul Ghenadie Petrescu, 116, București IV.